

ULB

Assamese Unlocked Literal Bible

হিতোপদেশ

সংস্করণ 4

[as]

কপিরাইট এবং লাইসেন্সিং

Assamese Unlocked Literal Bible

তারিখ.: 2018-08-06

সংস্করণ: 4

দ্বারা প্রকাশিত: BCS

unfoldingWord® Hebrew Bible

তারিখ.: 2022-04-29

সংস্করণ: 2.1.24

দ্বারা প্রকাশিত: unfoldingWord

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

তারিখ.: 2019-06-28

সংস্করণ: 2.7

দ্বারা প্রকাশিত: Door43

License

Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International (CC BY-SA 4.0)

This is a human-readable summary of (and not a substitute for) the full license found at <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

You are free to:

- **Share** — copy and redistribute the material in any medium or format
- **Adapt** — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

- **Attribution** — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
- **ShareAlike** — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

সুচিপত্র

হিতোপদেশ	5
Chapter 1	5
Chapter 2	7
Chapter 3	9
Chapter 4	11
Chapter 5	13
Chapter 6	15
Chapter 7	17
Chapter 8	19
Chapter 9	22
Chapter 10	23
Chapter 11	25
Chapter 12	27
Chapter 13	29
Chapter 14	31
Chapter 15	33
Chapter 16	35
Chapter 17	37
Chapter 18	39
Chapter 19	41
Chapter 20	43
Chapter 21	45
Chapter 22	47
Chapter 23	49
Chapter 24	51
Chapter 25	54
Chapter 26	56
Chapter 27	58
Chapter 28	60
Chapter 29	61
Chapter 30	63
Chapter 31	66
অবদানকারী	69
Assamese Unlocked Literal Bible অবদানকারী	69
Tischendorf Greek New Testament 8th edition অবদানকারী	69

হিতোপদেশ

Chapter 1

আভাস

- 1দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমন, ইস্ৰায়েলৰ ৰজা আছিল। চলোমনৰ নীতিবচন।
- 2প্ৰজ্ঞা আৰু শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ,
সূক্ষ্মদৃষ্টিৰে বাক্য শিকোৱা,
- 3সংশোধন গ্ৰহণ কৰা, তেতিয়া তুমি
সত্য, ন্যায়পৰায়ণ, আৰু যথার্থতাত জীয়াই থাকিব পাৰিবা।
- 4যিসকলক শিক্ষা দিয়া হোৱা নাই, তেওঁলোকক প্ৰজ্ঞা দান কৰা;
আৰু যুৱক সকলক জ্ঞান আৰু বিবেচনা দিয়া।
- 5জ্ঞানীলোকক শুনিবলৈ দিয়া আৰু তেওঁলোকক শিক্ষাত বৃদ্ধি হ'বলৈ দিয়া।
আৰু তীক্ষ্ণবুদ্ধি সম্পন্ন লোকক পথ প্ৰদৰ্শন কৰা;
- 6যাতে নীতিবচন আৰু বাণী,
জ্ঞানীলোকৰ বাক্য আৰু তেওঁলোকৰ নিগূঢ়ত্ব বুজিব পাৰে।
- 7যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই জ্ঞানৰ আৰম্ভণ-
অজ্ঞানীলোকে প্ৰজ্ঞা আৰু অনুশাসন হয়জ্ঞান কৰে।
- 8হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি তোমাৰ পিতৃৰ আদেশ শূনা,
আৰু তোমাৰ মাতৃৰ শাসন অৱজ্ঞা নকৰিবা;
- 9তেওঁলোক তোমাৰ মুৰব্বাৰ বাবে কৰুণাময় মালাৰ দৰে হ'ব,
আৰু তোমাৰ ডিঙিত ওলমি থকা মালাৰ লকেটৰ দৰে হ'ব।
- 10হে মোৰ পুত্ৰ, পাপীলোকে যদি তোমাক তেওঁলোকৰ পাপ কাৰ্যত প্ৰলোভিত কৰে,
তেওঁলোকক অনুসৰণ নকৰিবা।
- 11তেওঁলোকে যদি কয়, "আমাৰ লগত আহাঁ,
আমি ৰক্তপাত কৰিবলৈ খাপ দি থাকোঁ;
বিনা কাৰণে নিৰ্দোষী লোকক আক্ৰমণ কৰিবলৈ লুকাই থাকোঁহক।
- 12আহাঁ আমি চিয়োলৰ দৰে স্বাস্থ্যৱান লোকসকলক জীয়াই জীয়াই গিলি পেলাওঁ,
আৰু তেওঁলোকক গাঁতত পৰি থকা লোকৰ দৰে কৰোঁহক।

- 13 আমি সকলো বিধৰ বহুমূল্য বস্তু বিচাৰিম,
আৰু অন্য লোকৰ পৰা লুট কৰা বস্তুৰে আমাৰ ঘৰবোৰ পৰিপূৰ্ণ কৰিম।
- 14 তোমাৰ লুট কৰা বস্তু আমাৰ সৈতে একেলগ কৰা,
আমাৰ সকলোৰে এখনেই মোনা হ'ব।”
- 15 হে মোৰ পুত্ৰ, তেওঁলোকৰ পথত তুমি নাযাবা;
তেওঁলোকৰ পথত তোমাৰ খোজ নিদিবা।
- 16 তেওঁলোকৰ খোজ কুকৰ্মৰ ফাললৈ লৰ মাৰে;
আৰু তেওঁলোকে বক্তপাত কৰিবলৈ খৰধৰ কৰে।
- 17 যি সময়ত চৰাইয়ে চাই থাকে;
সেই সময়ত চৰাই ধৰিবলৈ জাল পতা বৃথা।
- 18 সেই লোকসকলে নিজকে নিজেই বক্তপাত কৰিবলৈ খাপ দি থাকে;
তেওঁলোকে নিজেই নিজৰ বাবে ফাঁদ পাতে।
- 19 সেয়ে অন্যায়াভাৱে ধনী হোৱা প্ৰতিজন লোকৰ এনে গতি হয়;
অন্যায়কাৰীয়ে ন্যায়ত থকা লোকসকলৰ জীৱন লয়।
- 20 প্ৰজ্ঞাই পথত চিঞৰি ক্ৰন্দন কৰে,
তেওঁ মুকলি ঠাইত উচ্চস্বৰে কথা কয়।
- 21 তেওঁ কোলাহলপূৰ্ণ ঘাই পথত ক্ৰন্দন কৰে,
নগৰৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত তেওঁ কয়,
- 22 “হে প্ৰজ্ঞা নথকা লোকসকল, কিমান দিন তোমালোকে নুবুজা কথাবোৰ ভাল পাই থাকিবা?
হে নিন্দকসকল কিমান দিন তোমালোকে নিন্দা কৰি সন্তুষ্ট হবা?
আৰু হে অজ্ঞানীসকল কিমান দিন জ্ঞানক ঘিণ কৰিবা?
- 23 মোৰ অনুযোগলৈ মনোযোগ দিয়া;
মই তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ চিন্তাধাৰা বাকি দিম,
মই মোৰ কথা তোমালোকক জানিবলৈ দিম।
- 24 মই মাতিলোঁ, আৰু তোমালোকে শুনিবলৈ অমান্তি হলা;
মই মোৰ হাত মেলিলোঁ, কিন্তু কোনেও মনযোগ নিদিল।
- 25 কিন্তু তোমালোকে মোৰ সকলো পৰামৰ্শ উপেক্ষা কৰিলা;
আৰু মোৰ দোষাৰোপলৈ মনোযোগ নিদিল।
- 26 তোমালোকৰ দুৰ্যোগৰ সময়ত মই হাঁহিম,
আৰু যেতিয়া তোমালোকলৈ সন্ত্ৰাস আহিব, তেতিয়া মই ঠাট্টা কৰিম।
- 27 যেতিয়া সন্ত্ৰাস ভয়ঙ্কৰ ধুমুহাৰ দৰে তোমালোকলৈ আহিব,

আৰু বা'মাৰলিৰ দৰে তোমালোকৰ ওপৰত দুৰ্যোগ ঘটিব,
 যেতিয়া বেদনা আৰু ক্লেৰু তোমালোকৰ ওপৰলৈ আহিব,
 28 তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিব, কিন্তু মই উত্তৰ নিদিম,
 তেওঁলোকে নিদাৰুণভাবে মোক মাতিব, কিন্তু তেওঁলোকে মোক বিচাৰি নাপাব;
 29 কাৰণ তেওঁলোকে জ্ঞানক ঘিণ কৰে,
 আৰু যিহোৱাক তেওঁলোকে ভয় কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে।
 30 তেওঁলোকে মোৰ আদেশ অনুসৰণ নকৰে,
 আৰু তেওঁলোকে মোৰ সকলো শাসন প্ৰণালী হয়জ্ঞান কৰে।
 31 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পথৰ ফল ভোগ কৰিব,
 তেওঁলোকে নিজৰ পৰিকল্পনাৰ ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব।
 32 অশিক্ষিত সেই লোকসকল যেতিয়া বিপথে যায়, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মৃত্যু হয়।
 মুৰ্খৰ নিৰপেক্ষতাই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিব।
 33 কিন্তু যি জনে মোৰ কথা শুনে, তেওঁ নিৰাপদে থাকিব,
 আৰু দুৰ্যোগৰ ভয় নোহোৱাকৈ সুৰক্ষিত হৈ জিৰণী ল'ব।”

Chapter 2

জ্ঞানৰ উৎকৃষ্টতা

1 হে মোৰ পুত্ৰ তুমি যদি মোৰ কথা গ্ৰহণ কৰা,
 আৰু মোৰ আজ্ঞাবোৰ তোমাৰ সৈতে সংৰক্ষিত কৰি ৰাখা,
 2 প্ৰজ্ঞাৰ কথা শুনা,
 আৰু বুজিব পৰা শক্তিলৈ তোমাৰ হৃদয় আকৃষ্ট হব।
 3 তুমি যদি বুজিবৰ বাবে কান্দা;
 আৰু ইয়াৰ বাবে উচ্চ স্বৰে ৰিঙিওৱা,
 4 ৰূপ বিচৰাৰ দৰে যদি তুমি ইয়াক বিচাৰা,
 আৰু গুপ্ত ধন বিচৰাৰ দৰে বুজিব পৰা শক্তি বিচাৰা;
 5 তেতিয়াহে যিহোৱাৰ প্ৰতি থকা ভয় তুমি বুজিব পাৰিবা,
 আৰু তুমি ঈশ্বৰৰ জ্ঞান বিচাৰি পাবা।
 6 কাৰণ যিহোৱায়হে প্ৰজ্ঞা দিয়ে,
 তেওঁৰে মুখৰ পৰা জ্ঞান আৰু বিবেচনা শক্তি ওলায়।
 7 যিসকলে তেওঁক সন্তুষ্ট কৰে তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ নিৰ্ভৰযোগ্য প্ৰজ্ঞা সংগ্ৰহ কৰে,

যি সকলে সত্যতাত চলে তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ ঢালস্বৰূপ।

8 তেওঁ ন্যায়ৰ পথক প্ৰতিৰক্ষা কৰে,

আৰু যিসকল তেওঁৰ প্ৰতি বিশ্বাসী, তেওঁলোকৰ বাবে সেই পথ সংৰক্ষিত কৰি ৰাখে।

9 তেতিয়া তুমি ধাৰ্মিকতা, ন্যায়বিচাৰ, আৰু স্বাভাৱিক ন্যায়

আৰু সকলো ভাল পথ বুজিব পাৰিবা।

10 কাৰণ প্ৰজ্ঞা তোমাৰ হৃদয়ত প্ৰবেশ কৰিব,

আৰু জ্ঞান তোমাৰ প্ৰাণৰ বাবে সন্তুষ্ট জনক হ'ব।

11 সতৰ্কতাই তোমাৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখিব,

বিচাৰ বুদ্ধিয়ে তোমাক পহৰা দিব,

12 এইবোৰে পাপকাৰ্যৰ পৰা

আৰু যিসকলে বিপথগামী কথা কয়, তাৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধৰ কৰিব

13 তেওঁলোকে সত্যৰ পথ পৰিহাৰ কৰে।

আৰু আন্ধাৰ পথত চলে।

14 যেতিয়া তেওঁলোকে পাপ কৰ্ম কৰে

তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দ কৰে,

আৰু দুৰ্নীতি পৰায়ণ পাপত তেওঁলোকে উল্লাস কৰে,

15 তেওঁলোকে কুটিল পথ অনুসৰণ কৰে,

তেওঁলোকে প্ৰৱৰ্ত্তনাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ গতি পথ গোপন কৰে।

16

দুঃসাহসিক কাৰ্যলৈ দৃষ্টি কৰা, খোচামোদ কথা কোৱা

আৰু ব্যভিচাৰী মহিলাৰ পৰা প্ৰজ্ঞা আৰু সতৰ্কতাই ৰক্ষা কৰে।

17 তেওঁ যৌৱন কালৰ লগৰীক ত্যাগ কৰে

আৰু তেওঁ তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰতিশ্ৰুতি পাহৰে।

18 তেওঁৰ ঘৰ মৃত্যুলৈ আগুৱাই,

আৰু তেওঁৰ পথে কবৰত থকাসকলৰ ওচৰলৈ তোমাক লৈ যাব।

19 যিসকল লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈছে, তেওঁলোক পুনৰ ঘূৰি নাহিব,

আৰু তেওঁলোকে জীৱনৰ পথ বিচাৰি নাপাব।

20 সেয়ে তুমি সংলোকৰ পথত চলিবা,

আৰু ন্যায়কাৰ্য কৰা লোকসকলৰ পথ অনুসৰণ কৰা।

21 যিসকল লোকে সং কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে দেশত ঘৰ সাজে,

আৰু যিসকল লোক সিদ্ধ, তেওঁলোক অৱশিষ্ট থাকিব।

²²কিন্তু দুইসকলক দেশৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব,
আৰু অবিশ্বাসী লোকক দেশৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হৈ যাব।

Chapter 3

সাধুতা মঙ্গলজনক

- ¹হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ আদেশবোৰ নাপাহৰিবা,
আৰু তোমাৰ হৃদয়ত মোৰ শিক্ষাবোৰ পালন কৰিবা।
- ²কাৰণ এইবোৰৰ দ্বাৰাই তোমাৰ জীৱনৰ আয়ুস আৰু বছৰবোৰ বৃদ্ধি পাব,
আৰু জীৱনত শান্তি লাভ কৰিবা।
- ³বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰতিশ্ৰুতিয়ে তোমাক কেতিয়াও ত্যাগ নকৰক;
দুয়োকো তুমি ডিঙিত বান্ধি ৰাখিবা,
আৰু তোমাৰ হৃদয় ফলিত সেইবোৰ লিখি থ'বা।
- ⁴তেতিয়া তুমি ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ দৃষ্টিত
অনুগ্ৰহ আৰু সুশস্য পাবা।
- ⁵তুমি সমস্ত মনেৰে সৈতে যিহোৱাক বিশ্বাস কৰা;
আৰু তোমাৰ নিজৰ বিবেচনাত তুমি নিৰ্ভৰ নকৰিবা।
- ⁶তোমাৰ সকলো পথত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিবা,
আৰু তেওঁ তোমাৰ পথবোৰ পোন কৰিব।
- ⁷তুমি নিজৰ দৃষ্টিত নিজে জ্ঞানী নহ'বা;
যিহোৱালৈ ভয় ৰাখা, আৰু পাপৰ পৰা ঘূৰি আহাঁ।
- ⁸ই তোমাৰ শৰীৰ সুস্থ কৰিব,
আৰু তোমাৰ দেহলৈ সতেজতা আনিব।
- ⁹আৰু তোমাৰ সম্পত্তিৰে,
আৰু তোমাৰ সকলো উৎপাদনৰ প্ৰথম ফলৰ সৈতে যিহোৱাক সমাদৰ কৰা।
- ¹⁰সেয়ে তোমাৰ উৰালবোৰ পৰিপূৰ্ণ হ'ব,
আৰু তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ পাত্ৰ নতুন দ্ৰাক্ষাৰসেৰে উপচি পৰিব।
- ¹¹হে মোৰ পুত্ৰ, যিহোৱাৰ নিয়ম প্ৰণালী হেয়জ্ঞান নকৰিবা;
আৰু তেওঁৰ অনুযোগ হেয়জ্ঞান নকৰিবা।
- ¹²পিতৃক সন্তুষ্ট কৰা পুত্ৰক যেনেকৈ পিতৃয়ে প্ৰেম কৰে;
ঈশ্বৰেও যি জনক প্ৰেম কৰে, সেই জনক তেনেকৈ অনুযোগ কৰে।

- 13 যি মানুহে প্ৰজ্ঞা লাভ কৰে তেওঁ সুখী হয়,
আৰু তেওঁ সুবিবেচনাও লাভ কৰে।
- 14 ৰূপৰ পৰিৱৰ্তে পোৱা লাভতকৈ প্ৰজ্ঞাৰ পৰা পোৱা লাভ উত্তম।
আৰু ইয়াৰ লাভ সোণতকৈও উত্তম।
- 15 প্ৰজ্ঞা অলঙ্কাৰতকৈয়ো বহুমূলীয়া;
আৰু তোমাৰ অভিলাষৰ কোনো বস্তুকেই প্ৰজ্ঞাৰ লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰি।
- 16 তেওঁৰ সোঁ হাতত দীৰ্ঘদিনবোৰ আছে,
আৰু বাওঁহাত সমৃদ্ধিশালী আৰু সন্মানীয়।
- 17 তেওঁৰ পথবোৰ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ;
আৰু তেওঁৰ সকলো পথ শান্তিময়।
- 18 যিসকলে তেওঁক ধৰি ৰাখে, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ জীৱনদায়ক বৃক্ষস্বৰূপ;
আৰু যি সকলে তেওঁক ধৰি ৰাখে তেওঁলোক সুখী।
- 19 যিহোৱাই প্ৰজ্ঞাৰ দ্বাৰাই পৃথিৱী স্থাপন কৰিলে,
আৰু সুবুদ্ধিৰ দ্বাৰাই আকাশ-মণ্ডল প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে।
- 20 তেওঁৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই গভীৰ অংশ মুক্ত হ'ল;
আৰু ডাৱৰে নিয়ঁৰ বৰষালে।
- 21 হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি সেই সকলোকে তোমাৰ দৃষ্টিৰ পৰা আতৰ হ'বলৈ নিদিবা;
তুমি ন্যায়বিচাৰ আৰু বিচক্ষণতা ধৰি ৰাখিবা।
- 22 তেওঁলোক তোমাৰ প্ৰাণৰ জীৱন স্বৰূপ হ'ব;
আৰু অনুগ্ৰহৰ অলংকাৰ তোমাৰ ডিঙিৰ শোভাস্বৰূপ হ'ব।
- 23 তেতিয়া তুমি তোমাৰ পথত সুৰক্ষিত হৈ চলিব পাৰিবা;
আৰু তোমাৰ ভৰিয়ে উজুতি নাখাব।
- 24 তুমি শয়ন কৰাৰ সময়ত তোমাৰ ভয় নালাগিব;
তুমি যেতিয়া শুবা;
তেতিয়া তোমাৰ টোপনি সুমধুৰ হ'ব।
- 25 তুমি আকস্মিক বিপদলৈ
বা দুষ্টবোৰৰ দ্বাৰাই অহা বিনাশ আহিব, তেতিয়া তুমি ভয় নকৰিবা।
- 26 কাৰণ যিহোৱা তোমাৰ পক্ষত থাকিব;
আৰু তেওঁ তোমাৰ ভৰি ফালদত নপৰাকৈ ৰাখিব।
- 27 তোমাৰ উপকাৰ কৰিবৰ সমৰ্থ থাকিলে,
যিসকলক উপকাৰৰ প্ৰয়োজন, তেওঁলোকক উপকাৰ নকৰাকৈ নাথাকিবা।

- 28 যেতিয়া তোমাৰ হাতত ধন থাকে, তেতিয়া ওচৰ চুবুৰীয়াক
 “যোৱা, পুনৰ আহিবা, মই কাইলৈ তোমাক দিম,” এইদৰে নক’বা
- 29 যি জনে তোমাক বিশ্বাস কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰত থাকে,
 সেই ওচৰ চুবুৰীয়াক অনিষ্ট কৰিবলৈ পৰিকল্পনা নকৰিবা।
- 30 তেওঁ যেতিয়া তোমাৰ কোনো অনিষ্ট নকৰে,
 তেতিয়া তেওঁৰ লগত বিনা কাৰণত তৰ্ক নকৰিবা।
- 31 উন্নত ব্যক্তিক ভয় নকৰিবা;
 বা তেওঁৰ কোনো পথ অনুসৰণ নকৰিবা।
- 32 কাৰণ কুটিললোক যিহোৱাৰ ঘৃণনীয়;
 কিন্তু তেওঁ ন্যায়নিষ্ঠ সকলৰ লগত তেওঁৰ আস্থা থাকে।
- 33 দুষ্ট লোকৰ ঘৰত যিহোৱাৰ শাও থাকে;
 কিন্তু তেওঁ ধাৰ্মিকৰ নিবাসক আশীৰ্বাদযুক্ত কৰে।
- 34 তেওঁ নিন্দকসকলক নিন্দা কৰে;
 কিন্তু নম্ৰসকলক অনুগ্রহ দান কৰে।
- 35 জ্ঞানীসকল সন্মানৰ অধিকাৰী হয়;
 কিন্তু অজ্ঞানী সকল তেওঁলোকৰ লাজতেই উৰ্ধ্বমুখী হ’ব।

Chapter 4

সুশিক্ষা গ্ৰহণত পৰম লাভ।

- 1 হে মোৰ পুত্ৰসকল, পিতৃৰ উপদেশ শুনা,
 আৰু মনোযোগ দিয়া, যাতে তুমি সুবিবেচনা বুজিব পাৰা।
- 2 মই তোমালোকক উত্তম কৰ্মবিধি দিওঁ।
 মোৰ শিক্ষা প্ৰণালী পৰিত্যাগ নকৰিবা।
- 3 মই যেতিয়া মোৰ পিতৃৰ পুত্ৰ আছিলো,
 মোৰ মাতৃৰ মৰমৰ একমাত্ৰ সন্তান আছিলোঁ।
- 4 তেওঁ মোক শিকাইছিল আৰু মোক কৈছিল,
 “তোমাৰ হৃদয়ত মোৰ বাক্য ধৰি ৰাখা;
 মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা আৰু জীৱন ধাৰণ কৰা।”
- 5 প্ৰজ্ঞা আৰু বিবেচন শক্তি অৰ্জন কৰা;
 মোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা বাক্য নাপাহৰিবা আৰু ত্যাগ নকৰিবা।

- 6প্ৰজ্ঞাক ত্যাগ নকৰিবা, তেতিয়া তেওঁ তোমাৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখিব;
তেওঁক প্ৰেম কৰা, আৰু তেওঁ তোমাক সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিব।
- 7প্ৰজ্ঞা হৈছে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়, সেয়ে প্ৰজ্ঞা অৰ্জন কৰা;
আৰু তুমি অৰ্জন কৰা প্ৰজ্ঞাক সকলোতে ব্যৱহাৰ কৰা, তাতে তুমি বিবেচনা শক্তি লাভ কৰিবা।
- 8প্ৰজ্ঞাক সন্মুখে প্ৰতিপালন কৰা,
তেওঁ তোমাক উচ্চ সন্মানত সন্মুখিত কৰিব;
তুমি তেওঁক আঁকোৱালি ধৰিলে, তেওঁ তোমাক আদৰ কৰিব।
- 9তেওঁ তোমাৰ মুৰত সন্মানীয় মালা দিব,
তেওঁ তোমাক এটা সুন্দৰ মুকুট দিব।”
- 10হে মোৰ পুত্ৰ শুনা, আৰু মোৰ কথালৈ মনোযোগ দিয়া;
তেতিয়া তুমি বহু বছৰ জীয়াই থাকিবা।
- 11মই তোমাক প্ৰজ্ঞাৰ পথত পৰিচালনা কৰিছোঁ,
মই তোমাক সৰল পথত নেতৃত্ব দিছোঁ।
- 12তুমি যেতিয়া খোজ দিবা, তেতিয়া কোনো এজনেও তোমাৰ পথত থিয় নহ'ব;
আৰু তুমি দৌৰ মাৰিলেও উজুটি নাখাবা।
- 13নিয়ম প্ৰণালী মানি চলিবা, ইয়াক যাবলৈ নিদিবা;
ইয়াক পহৰা দিয়া, কাৰণ এয়ে তোমাৰ জীৱন।
- 14পাপীবোৰৰ পথ অনুসৰণ নকৰিবা,
আৰু যিসকলে দুষ্টকৰ্ম কৰে, তেওঁলোকৰ পথত নাযাবা।
- 15তেওঁলোকৰ পৰা দূৰত থাকিবা, সেই পথত নাযাবা,
সেই পথৰ পৰা ঘূৰি আহাঁ, আৰু অন্য পথত যোৱা;
- 16কাৰণ তেওঁলোকে কুকৰ্ম নকৰালৈকে তেওঁলোকৰ টোপনি নাহে,
আৰু তেওঁলোকে কোনো লোকক উজুটি নোখোৱালৈকে তেওঁলোকৰ টোপনি নাহে।
- 17কাৰণ তেওঁলোকে দুষ্টতাকৰ্ম পিঠা ভোজন কৰে,
আৰু উপদ্ৰৱৰূপ দ্ৰাফ্ৰাৰস পান কৰে।
- 18ধাৰ্মিকলোকৰ পথ সূৰ্যদয়ৰ দীপ্তিৰ দৰে,
সেয়ে উজ্জলতাৰ পৰা উজ্জলতালৈ গতি কৰে।
- 19দুষ্টবোৰৰ পথ অন্ধকাৰৰ নিচিনা; সিহঁতে কিহত উজুতি খায় তাক নাজানে।
- 20হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ বাক্যলৈ মনোযোগ দিয়া,
মই কোৱা কথা শুনা।
- 21সেইবোৰ তোমাৰ দৃষ্টিৰ পৰা দূৰ হব নিদিবা;

সেইবোৰ তোমাৰ হৃদয়ত বান্ধি ৰাখা।

²²কাৰণ যিসকলে সেইবোৰ বিচাৰি পায়, তেওঁলোকৰ বাবে মোৰ বাক্য জীৱনস্বৰূপ,
আৰু তেওঁলোকৰ সৰ্বশৰীৰলৈ সুস্বাস্থ্যস্বৰূপ।

²³সকলো অধ্যবসায়ৰ দ্বাৰাই তোমাৰ হৃদয়ক অধিক যত্নেৰে ৰক্ষা কৰা,
কিয়নো তাৰ পৰাই জীৱন উৎপন্ন হয়।

²⁴তোমাৰ মুখৰ পৰা কটুকথা দূৰ কৰা,
আৰু নৈতিকতাহীন কথা তোমাৰ পৰা দূৰ কৰা।

²⁵তোমাৰ চকুৱে সন্মুখলৈ চাওক,
আৰু তোমাৰ দৃষ্টি তোমাৰ সন্মুখত স্থিৰ কৰা।

²⁶তোমাৰ ভৰিৰ কাৰণে পথ সমান কৰা,
তেতিয়া তোমাৰ সকলো পথ সুৰক্ষিত হ'ব।

²⁷সোঁ হাতে কি বাওঁ হাতে নুঘুৰিবা,
মন্দৰ পৰা তোমাৰ ভৰি দূৰত ৰাখিবা।”

Chapter 5

বেশ্যাৰ ওচৰলৈ যোৱা নিষেধ।

¹হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ প্ৰজ্ঞালৈ মনোযোগ দিয়া;
সাৱধানতাৰে মোৰ তাৎপৰ্যপূৰ্ণ কথা শুনা।

²সেয়ে তুমি সুবিবেচনা শিকিব পাৰিবা;
আৰু তোমাৰ ওঁঠে জ্ঞান ৰক্ষা কৰিব পাৰিবা।

³কিয়নো ব্যভিচাৰিণীৰ ওঁঠৰ পৰা টোপে টোপে মৌ বৰষে,
আৰু তেওঁৰ মুখৰ কথা তেলতকৈয়ো মসৃণ।

⁴কিন্তু শেষত তেওঁ চোকা তৰোৱালে কটাৰ দৰে কাটে।
তিতা উদ্ভিদৰ দৰে হয়,

⁵তেওঁৰ ভৰি মৃত্যুলৈ নামি যায়,
তেওঁ খোজ দিয়া সকলো পথ চিয়োললৈ যায়।

⁶তেওঁ জীৱন পথত কোনো চিন্তা নকৰে;
তেওঁৰ খোজ আচৰ্যজনক,
তেওঁ ক'লৈ গৈ আছে তেওঁ নাজানে।

⁷আৰু এতিয়া, হে মোৰ পুত্ৰসকল, মোৰ কথা শুনা,

মোৰ মুখৰ বাক্য শুনাৰ পৰা বিমুখ নহবা।

8তেওঁৰ পৰা তোমাৰ পথ দূৰত ৰাখা;

তেওঁৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰলৈ নাযাবা।

9নহ'লে তোমাৰ সন্মান অন্যলোকক এৰি দিব লাগিব,

আৰু তোমাৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ নিৰ্দয় ব্যক্তিক দিব লাগিব।

10তোমাৰ সম্পত্তি অচিনাকী লোকে ভোগ কৰিব;

আৰু তোমাৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল অচিনাকী লোকৰ ঘৰলৈ যাব।

11আৰু তোমাৰ জীৱনৰ শেষত তুমি আৰ্তনাদ কৰিবা;

তোমাৰ যেতিয়া শৰীৰ আৰু মাংস ক্ষয় হ'ব,

12তুমি ক'বা, "মই কেনেকৈ শাসন প্ৰণালীক ঘিণ কৰিছিলোঁ।

আৰু মোৰ অন্তৰে অনুযোগ হয়জ্ঞান কৰিলে।

13মই মোৰ শিক্ষকসকলক মানিচলা নাছিলো,

বা মোক দিয়া উপদেশ নুশুনিলোঁ।

14সমাজ আৰু সমবেত লোকসকলৰ মাজত

মই প্ৰায় সম্পূৰ্ণ ধ্বংস হলোঁ।

15তুমি তোমাৰ নিজৰ পুখুৰীৰ পানী খোৱা,

আৰু তোমাৰ নিজৰ নাদৰ পৰা ওলাই থকা পানী পান কৰা।

16তোমাৰ ভুমুকবোৰ চাৰিওফালে প্লাৱিত হ'ব লাগে নে?

আৰু তোমাৰ জুৰীৰ পানী জনসাধৰণৰ মাজলৈ বৈ যাব লাগে নে?

17সেইবোৰ কেৱল তোমাৰ নিজৰ বাবেই হওক,

আৰু তোমাৰ সৈতে থকা অচিনাকী লোকৰ বাবে নহওক।

18তোমাৰ ভুমুক আশীৰ্ব্বাদযুক্ত হওক;

তুমি তোমাৰ যৌৱন কালৰ ভাৰ্যাত আনন্দ কৰা।

19কাৰণ তেওঁ মৰমীয়াল হৰিণী আৰু লাবন্যময়ী মৃগ,

তেওঁৰ স্তনৰ দ্বাৰাই সকলো সময়ত তুমি তৃপ্ত হোৱা,

আৰু তেওঁৰ প্ৰেমতেই সদায় মত্ত থাক।

20কিয়নো হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি ব্যভিচাৰিণীত কিয় মত্ত হবা?

আৰু তুমি অচিনাকী মহিলাৰ বুকু কিয় সাৱটি ধৰিবা?

21কিয়নো মানুহে কৰা সকলো কাম যিহোৱাই চাই,

আৰু তেওঁ তাৰ সকলো পথ পৰ্যবেক্ষণ কৰে।

22এজন দুষ্ট লোক নিজৰ অপৰাধতে ধৰা পৰে;

তেওঁক নিজৰ পাপৰূপ জৰীয়ে বান্ধি ৰাখে।

²³নিয়মানুবৰ্ত্তিতাৰ অভাৱত তেওঁৰ মৃত্যু হয়;

তেওঁৰ অজ্ঞানতাৰ কাৰণে তেওঁ বিপথে যায়।

Chapter 6

বিবেচনা নকৰাকৈ জামিন হোৱা, আৰু এলাহ আদি নিষেধ।

¹হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি যদি তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ জামিন হ'বলৈ তোমাৰ ধন এফলিয়া কৈ ৰাখা,

তুমি যদি কোনো অচিনাকী লোকক ধাৰ দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰা,

²তেনেহ'লে তুমি নিজে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰাই ফান্দত পৰিবা,

আৰু তুমি নিজৰ মুখৰ কথাৰ দ্বাৰাই ধৰা পৰিবা।

³হে মোৰ পুত্ৰ, সেই বিষয়ত তুমি এইদৰে কৰা আৰু নিজকে ৰক্ষা কৰা;

কাৰণ তুমি তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ অনুগ্ৰহত আছা।

যোৱা আৰু নিজকে নশ্ৰ কৰি তোমাক মুক্ত কৰিবলৈ তোমাৰ চুবুৰীয়াক মিনতি কৰা।

⁴তোমাৰ চকুক টোপনি যাবলৈ নিদিবা,

আৰু চকুৰ পতাক মুদ যাবলৈ নিদিবা।

⁵হৰিণে চিকাৰীৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ দৰে,

আৰু চৰায়ে চিকাৰীৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ দৰে তুমি নিজকে ৰক্ষা কৰা।

⁶হে এলেহুৱা লোক, পৰৱালৈ দৃষ্টি কৰা,

সিহঁতৰ কাৰ্যলৈ চাই জ্ঞানী হোৱা।

⁷সিহঁতৰ কোনো অধিপতি,

কাৰ্যধ্যক্ষ, বা শাসনকৰ্ত্তা নাই,

⁸তথাপি সিহঁতে জহকালৰ আহাৰ গোটায়,

আৰু শস্য দোৱাৰ সময়ত আহাৰ চপায়।

⁹হে এলেহুৱা, তুমি কিমান কাল শুই থাকিবা?

আৰু কেতিয়া টোপনিৰ পৰা উঠিবা?

¹⁰“আৰু অলপ শুই থাকো, আৰু অলপ টোপনিয়াও,

আৰু অলপ জিৰণী লবলৈ হাত সারটো”-

¹¹তেতিয়া তোমাৰ দৰিদ্ৰতা ডকাইতৰ দৰে,

আৰু তোমাৰ প্ৰয়োজনীতা সুসজ্জিত ৰপুৱাৰ দৰে আহিব।

¹²এজন অপদাৰ্থ(নিষ্কৰ্মা) ব্যক্তি, এজন পাপী লোক-

কটু কথাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকে।

13তেওঁ চকু টিপিয়াই আৰু ভৰিৰে সঙ্কেত দিয়ে,
আৰু আঙুলিৰে ইঙ্গিত কৰে।

14তেওঁ হৃদয়ৰ প্ৰতাৰণাৰ সৈতে বেয়া চক্ৰান্ত কৰে,
তেওঁ সদায় বিবাদক আলোড়িত কৰে,

15সেই কাৰণে তেওঁলৈ অকস্মাতে দুৰ্যোগ আহে;
তৎক্ষণাত সুস্থ হ'ব নোৱাৰাকৈ তেওঁ ভাঙি পৰে।

16যিহোৱাই ঘিণ কৰা বিষয় ছয়টা,
সপ্তমটো তেওঁলৈ বিতৃষ্ণাজনক।

17গৰ্ব কৰা চকু, মিছা কথা কোৱা জিবা,
নিৰ্দোষীৰ তেজত পতিত হোৱা হাত,

18বেয়া পৰিকল্পনা কৰা হৃদয়,
বেয়া কৰ্ম কৰিবলৈ বেগাই দৌৰ মৰা ভৰি,

19মিছা কথা ব্যক্ত কৰা সাক্ষী,
আৰু ভাইসকলৰ মাজত কন্দলৰূপ গুটি সিটোতা লোক।

20হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি তোমাৰ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰা,
আৰু তোমাৰ মাতৃৰ শিক্ষা হেয়জ্ঞান নকৰিবা।

21সেইবোৰ সদায় তোমাৰ হৃদয়ত গাঁঠি খোৱা,
আৰু সেইবোৰ ডিঙিত বান্ধি ৰাখা।

22তুমি যেতিয়া খোজ কাঢ়িবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক পৰিচালনা কৰিব,
তুমি যেতিয়া শুবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক পৰ দি ৰাখিব,
আৰু যেতিয়া তুমি শুই উঠিবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক শিক্ষা প্ৰদান কৰিব।

23কাৰণ সেই আজ্ঞাবোৰ প্ৰদীপস্বৰূপ, আৰু সেই শিক্ষা পোহৰস্বৰূপ হয়,
নেতিবাচক অনুশাসন জীৱনৰ পথ হয়।

24অসং মহিলাৰ পৰা,
আৰু ব্যভিচারিণীৰ মিঠা কথাৰ পৰা ই তোমাক দূৰ কৰি ৰাখে,

25তুমি তোমাৰ অন্তৰেৰে তেওঁৰ সৌন্দৰ্যত মোহ নাযাবা,
আৰু তেওঁক তেওঁৰ চকুৰে তোমাক মোহিত কৰিব নিদিবা।

26বেশ্যা মহিলাৰ সৈতে শয়ন কৰা, এটা পিঠাৰ মূল্যৰ সমান হ'ব পাৰে,
কিন্তু অন্য লোকৰ ভাৰ্যাই তোমাৰ সমগ্ৰ জীৱন ক্ষতি কৰিব পাৰে।

27কাপোৰ নোপোৱাকৈ কোনোবাই নিজৰ বুকুত,

জুই ৰাখিব পাৰে নে?

28 কোনোবাই জানো নিজৰ ভৰি নোপোৰাকৈ,

জ্বলি থকা আঙঠাৰ ওপৰত খোজকাঢ়িব পাৰে নে?

29 সেয়েহে যি মানুহে নিজৰ চুবুৰীয়াৰ ভাৰ্যাৰ ওচৰলৈ যায়,

সেই জনে তেওঁৰে সৈতে সম্পৰ্ক কৰিলে, তেওঁ দণ্ড নোপোৰাকৈ নাথাকে।

30 চোৰে ক্ষুধাতুৰ হৈ পেট ভৰাবলৈ চুৰ কৰিলে,

লোকসকলে তেওঁক ঘিণ নকৰিব পাৰে;

31 কিন্তু ধৰা পৰিলে, তেওঁ তাৰ সাত গুণ ক্ষতি পূৰণ কৰিব লাগিব,

আৰু নিজৰ ঘৰৰ সৰ্বস্বৰ মূল্য দিব লগা হ'ব।

32 যি জনে পৰস্ত্ৰীৰ সৈতে সহবাস (ব্যভিচাৰ) কৰে তেওঁ জ্ঞানশূন্য;

যি মানুহে এনে কাৰ্য কৰে, তেওঁ নিজকে ধ্বংস কৰে।

33 তেওঁ আঘাত আৰু অপমান পোৱাৰ যোগ্য;

আৰু তেওঁৰ অপমান কেতিয়াও মচি দিয়া নহ'ব।

34 কাৰণ ঈৰ্ষাই মানুহক ক্ৰোধাস্থিত কৰে;

তেওঁ যেতিয়া প্ৰতিশোধ লয়, তেতিয়া তেওঁ দয়া নেদেখোৱায়।

35 তেওঁ কোনো প্ৰকাৰৰ ক্ষতিপূৰণ গ্ৰহণ নকৰিব;

আৰু তুমি তেওঁক বহুত উপহাস দিলেও তেওঁক কিনিব নোৱাৰিবা।

Chapter 7

বেশ্যাৰ পৰা আঁতৰি থকা ভাল।

1 হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ বাক্য পালন কৰা,

আৰু মোৰ আজ্ঞাবোৰ তোমাৰ হৃদয়ত সংগ্ৰহ কৰা।

2 মোৰ আজ্ঞা পালন কৰি জীৱন ধাৰণ কৰা;

তোমাৰ চকুৰ মণিৰ দৰে মোৰ নিৰ্দেশ মানি চলা।

3 সেইবোৰ তোমাৰ আঙুলিত বান্ধা,

আৰু তোমাৰ হৃদয় ফলিত লিখি ৰাখা।

4 প্ৰজ্ঞাক কোৱা, "তুমি মোৰ ভনী,"

আৰু সুবিবেচনাক কোৱা তুমি মোৰ আত্মীয়।

5 প্ৰলোভনকাৰী, আৰু মুখৰ বাক্যেৰে ব্যভিচাৰ কৰা মহিলাৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা।

6 মোৰ ঘৰৰ খিড়িকীৰ ওচৰত থিয় হৈ,

মই জালিৰে বাহিৰলৈ চাইছিলোঁ।

7 আৰু মই বহুতো শিক্ষা নোপোৱা যুৱকসকলক দেখিছিলোঁ,

যুৱক সকলৰ মাজত

মই এজন জ্ঞানশূন্য যুৱকক দেখিছিলোঁ।

8 সেই যুৱকজনে তাইৰ ঘৰৰ ওচৰৰ বাটেৰে গৈ আছিল,

আৰু তেওঁৰ ঘৰলৈ গ'ল-

9 সেই দিনা সন্ধিয়া চকামকা সময় আছিল,

ৰাতি আৰু আন্ধাৰৰ সেই সময়ত।

10 আৰু সেই ঠাইত এগৰাকী মহিলাই তেওঁক ল'গ পালে,

বেশ্যাৰ দৰে তাইৰ পোচাক, আৰু তাই জানিছিল তাই তাত কিয় আছিল।

11 তাই কোলাহলপূৰ্ণ আৰু উচ্ছৃঙ্খল,

তাইৰ ভৰি ঘৰত নাথাকে।

12 তাই কেতিয়াবা বাটত, কেতিয়াবা বজাৰত উপস্থিত হয়,

তাই প্ৰতিটো চকতে বাট চাই থাকে।

13 সেয়ে তাই তেওঁক সাৱটি ধৰি চুমা খালে;

তাই দুঃসাহসেৰে তেওঁক ক'লে,

14 "মই আজি মোৰ মঙ্গলার্থক বলিদান কৰিলোঁ,

মই মোৰ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিলোঁ;

15 সেয়েহে মই আপোনাক লগ পাবলৈ বাহিৰলৈ আহিলোঁ,

মই আগ্ৰহেৰে আপোনাক বিচাৰিছিলোঁ, আৰু মই আপোনাক বিচাৰি পালোঁ।

16 মই মোৰ বিচনা মিচৰৰ পৰা অনা

ৰঙীণ কাপোৰেৰে ঢাকিলোঁ।

17 মই গন্ধৰস, অগৰু, আৰু ডালচেনিৰে

মোৰ বিচনা সুগন্ধি কৰিলোঁ।

18 আহাঁ, আমি ৰাতিপুৱালৈকে প্ৰেমত লীন হৈ থাকোঁ।

আহাঁ আমি বেলেগ ধৰনে প্ৰেম উপভোগ কৰো।

19 মোৰ স্বামী ঘৰত নাই,

তেওঁ দূৰ যাত্ৰাত গৈছে।

20 তেওঁ তেওঁৰ লগত ধনৰ মোনা লৈ গৈছে,

তেওঁ পুৰ্ণিমাৰ দিনহে ঘূৰি আহিব।"

21 তাই তাইৰ প্ৰলোভনযুক্ত কথাৰে তেওঁক মান্তি কৰালে;

আৰু তাইৰ মধুৰ কথাৰে বাধ্য কৰালে।

22তেওঁ কাটিবলৈ নিয়া গৰুৰ দৰে

বা ফাল্দত ধৰা পৰা হৰিণৰ দৰে

তাইৰ পাছে পাছে গ'ল।

23যেতিয়ালৈকে কলিজাৰ মাজেৰে কাঢ়ে নিবিঞ্জে

বা চৰাই জালৰ ফাল্দত পৰিবলৈ যিদৰে শীঘ্ৰে উড়ি যোৱাৰ দৰে,

ইয়াৰ মূল্য যে তেওঁৰ জীৱন হ'ব পাৰে, সেই কথা তেওঁ নজনাকৈ তাইৰ পাছে পাছে গৈ থাকিল।

24আৰু এতিয়া হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ কথা শুনা,

মই কোৱা কথালৈ মনোযোগ দিয়া।

25তোমাৰ হৃদয় তাইৰ ফাললৈ ঢাল খাব নিদিবা,

আৰু তুমি তাইৰ পথত গৈ বিপথগামী নহবা।

26তাই অনেকক আনি নষ্ট কৰিছে,

তেওঁলোকক গণনা কৰিব নোৱাৰি।

27তাইৰ ঘৰেই চিয়োললৈ যোৱা বাট,

আৰু মৃত্যুৰ অন্তঃপুৰলৈ নামি যোৱা পথ।

Chapter 8

প্ৰজ্ঞাৰ বৰ্ণনা আৰু নিমন্ত্ৰণ

1প্ৰজ্ঞাই জানো নকয়?

সুবুদ্ধিয়ে জানো উচ্ছ্বৰে নকয়?

2বাটৰ কাষৰ ওখ ঠাইত,

চাৰিআলিত প্ৰজ্ঞা থিয় হয়।

3তাৰ উপৰিও নগৰৰ প্ৰবেশস্থানত,

আৰু নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থাকি ৰিঙিয়াই কয়,

4“হে লোকসকল, মই তোমালোকক মাতিছোঁ;

আৰু মানৱজাতিৰ সন্তানসকলৰ বাবে মই উচ্ছ্বৰে কওঁ।

5যিসকল শিক্ষিত নহয়, তেওঁলোকে সুবুদ্ধিক বুজা উচিত,

আৰু যিসকলে জ্ঞানক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকৰ সুবিবেচনাৰ হৃদয় থকা উচিত।

6শুনা, মই উত্তম বিষয়ৰ কথা কওঁ,

আৰু যেতিয়া মোৰ মুখ মেলোঁ, তেতিয়া মই সত্য কথা কওঁ।

- ৭কিয়নো মোৰ মুখে বিশ্বাসযোগ্য কথা কয়,
আৰু মোৰ ওঁঠে দুষ্টতা ঘিণ কৰে।
- ৮মোৰ মুখৰ সকলো কথা ন্যায়পৰায়ণ;
সেইবোৰৰ মাজত বিকৃত, বা বিভ্ৰান্তিজনক বিষয়ৰ কথা নাথাকে।
- ৯যি সকলে বুজি পাই, তেওঁলোকৰ কাৰণে মোৰ কথাবোৰ স্পষ্ট;
যি সকলে জ্ঞান লাভ কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে মোৰ কথাবোৰ সত্য।
- ১০ৰূপতকৈ মোৰ শিক্ষা, আৰু শুদ্ধ সোণতকৈয়ো জ্ঞান গ্ৰহণ কৰা।
- ১১কিয়নো প্ৰজ্ঞা পদ্মৰাগতকৈয়ো উত্তম, তুমি ইচ্ছা কৰা কোনো বস্তুকে তাৰ লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰি।
- ১২মই প্ৰজ্ঞাই সুবুদ্ধিয়ে সৈতে বাস কৰোঁ,
আৰু মই জ্ঞান আৰু বিবেচনা লাভ কৰোঁ।
- ১৩যিহোৱাক ভয় কৰায়েই দুষ্টতাক ঘিণ কৰা হয়;
মই অহঙ্কাৰ, গৰ্ব, কুপথ, আৰু বিপথগামী কথা ঘিণ কৰোঁ।
- ১৪মোৰ ভাল পৰামৰ্শ আৰু গভীৰ প্ৰজ্ঞা আছে;
সুক্ষ্মদৃষ্টি আৰু পৰাক্ৰম মোৰেই।
- ১৫মোৰ দ্বাৰাই ৰজাসকলে ৰাজত্ব কৰে,
অভিজাত লোকসকল আৰু ন্যায়েৰে যিসকল লোকে শাসন কৰে, সেইসকলো মোৰেই।
- ১৬অধিপতি, অভিজাত, আৰু যিসকলে
ন্যায়েৰে শাসন কৰে, সেই সকলে মোৰ দ্বাৰাই কৰে।
- ১৭যিসকলে মোক প্ৰেম কৰে, ময়ো তেওঁলোকক প্ৰেম কৰোঁ,
আৰু যিসকলে মোক আগ্ৰহেৰে বিচাৰে, তেওঁলোকে মোক বিচাৰি পায়।
- ১৮ঐশ্চৰ্য্য আৰু মান মৰ্যদা মোৰ লগতে আছে,
এনে কি অক্ষয় সম্পত্তি আৰু ধাৰ্মিকতা আছে।
- ১৯সোণতকৈ আৰু শুদ্ধ সোণতকৈয়ো মোৰ ফল উত্তম;
শুদ্ধ ৰূপতকৈয়ো মই যি উৎপন্ন কৰো সেয়া উত্তম।
- ২০মই যি পথেৰে যাওঁ, সেই পথ শুদ্ধ;
সেই পথে ন্যায়লৈ লৈ যায়।
- ২১সেয়ে যিসকলে মোক ভাল পায় তেওঁলোকক মই উত্তৰাধিকাৰ দিওঁ,
আৰু তেওঁলোকৰ উঁৰাল পৰিপূৰ্ণ কৰিম।
- ২২যিহোৱাই আৰম্ভণীৰে পৰা মোক সৃষ্টি কৰিলে-
পূৰ্বৰ দৰেই তেওঁৰ প্ৰথম কাৰ্য।
- ২৩অনাদি কালৰ পৰা, পৃথিবীৰ আৰম্ভণীৰে পৰা

মই স্থাপিত হৈ আছোঁ।

24 মহাসাগৰৰ পূৰ্বেই, আৰু পানীৰ ভুমুকবোৰ হোৱাৰ পূৰ্বেই,
মোক জন্ম দিয়া হৈছিল।

25 পৰ্বতবোৰ স্থাপন হোৱাৰ পূৰ্বেই,
আৰু পাহাৰবোৰৰ পূৰ্বেই, মোৰ জন্ম হৈছিল।

26 যিহোৱাই পৃথিৱী বা পথাৰবোৰ সৃষ্টি কৰাৰ পূৰ্বেই,
এনেকি পৃথিৱীত উৎপন্ন হোৱা প্ৰথম ধূলিৰ পূৰ্বেই মোৰ জন্ম হৈছিল।

27 তেওঁ স্বৰ্গ স্থাপন কৰা সময়ত,
আৰু তেওঁ অগাধ জলত দিগন্তৰ সীমা নিৰূপণ কৰোঁতে, মই সেই ঠাইত আছিলোঁ।

28 তেওঁ যেতিয়া আকাশ-মণ্ডল স্থাপন কৰিছিল,
আৰু যেতিয়া গভীৰ ভুমুকবোৰ সৃষ্টি কৰিছিল, তেতিয়া মই সেই ঠাইত আছিলোঁ।

29 সাগৰ সীমা নিৰূপণ কৰাৰ আগেয়ে মই সেই ঠাইত আছিলোঁ,
সেয়ে সাগৰৰ পানী তেওঁ আঙা কৰা ঠাইৰ বাহিৰে আন ঠাইত যেন প্লাৱিত নহয়।
আৰু যেতিয়া তেওঁ পৃথিৱীৰ মূল ক'ত স্থাপন হ'ব আদেশ দিছিল।

30 তেতিয়া মই তেওঁৰ লগত প্ৰধান শিল্পকাৰ ৰূপে আছিলোঁ,
আৰু মই দিনৰ পাচত দিন তেওঁত আনন্দ কৰিছিলোঁ,
সদায় তেওঁৰ আগত প্ৰশংসা কৰিছিলোঁ।

31 মই তেওঁৰ সমগ্ৰ পৃথিৱীত প্ৰশংসা কৰিছিলোঁ,
আৰু মানৱজাতিৰ মাজত মোৰ আনন্দ হৈছিল।

32 এতিয়া হে মোৰ পুত্ৰসকল, মোৰ কথা শুনা;
কাৰণ যিসকলে মোৰ পথত চলে, তেওঁলোক আনন্দিত হ'ব।

33 মোৰ নিৰ্দেশ শুনা আৰু জ্ঞানী হোৱা;
ইয়াক অৱজ্ঞা নকৰিবা।

34 যি জনে মোৰ কথা শুনে, তেওঁ আনন্দিত হ'ব-
মোৰ দুৱাৰত প্ৰতি দিনে পৰ দি থাকিব,
মোৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ কাষত মোৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকিব।

35 কাৰণ যি জনে মোক বিচাৰি পায়, তেওঁ জীৱন পায়,
আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্ৰহ লাভ কৰে।

36 কিন্তু যি জনে মোক বিচাৰি নাপায়, তেওঁ নিজৰ অনিষ্ট কৰে।
যিসকলোৱে মোক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকে মৃত্যুক ভাল পায়।”

Chapter 9

প্ৰজ্ঞাৰ ভোজ।

- 1 প্ৰজ্ঞাই নিজৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলে;
তেওঁ শিলৰ পৰা সাতটা স্তম্ভ কাটিলে।
- 2 তেওঁ ৰাতিৰ আহাৰৰ বাবে নিজৰ পশু আৰু দ্ৰাক্ষাৰস যুগুত কৰিলে;
আৰু তেওঁ নিজৰ মেজ সজালে।
- 3 তেওঁ নিজৰ দাসীসকলক বাহিৰলৈ পঠাই
নগৰৰ ওখ ঠাইৰ পৰা নিমন্ত্ৰণ কৰিলে।
- 4 "যিসকল অশিক্ষিত, তেওঁলোক ইয়ালৈ আহক!"
যিসকল জ্ঞান শূন্য তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে,
- 5 "আহাঁ, মোৰ আহাৰ ভোজন কৰা,
আৰু মই মিহলাই খোৱা দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰা।
- 6 শিক্ষাবিহীন পথ এৰি জীৱন ধাৰণ কৰা,
সুবিবেচনাৰ পথত চলা।
- 7 যিজনে নিন্দক লোকক শিক্ষা দিয়ে, তেওঁ অপমান পায়,
আৰু যিজনে দুষ্টক অনুযোগ কৰে, তেওঁ মনত আঘাত পায়।
- 8 তুমি নিন্দক লোকক অনুযোগ নকৰিবা, কৰিলে তেওঁ তোমাক ঘিণ কৰিব;
জ্ঞানী লোকক অনুযোগ কৰা, তেওঁ তোমাক প্ৰেম কৰিব।
- 9 জ্ঞানী লোকক শিক্ষা দিয়া, তেওঁ অধিক জ্ঞানী হ'ব;
ধাৰ্মিক লোকক শিক্ষা দিয়া, তেওঁ শিক্ষাত বৃদ্ধি পাব।
- 10 যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই প্ৰজ্ঞাৰ আৰম্ভণ,
আৰু পবিত্ৰজনাক জনাই সুবিবেচনা।
- 11 কিয়নো মোৰ দ্বাৰাই তোমাৰ আয়ুস বৃদ্ধি হ'ব,
আৰু তোমাৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ বাঢ়ি যাব।
- 12 তুমি যদি জ্ঞানী, তেনেহ'লে তোমাৰ বাবেই তুমি জ্ঞানী,
কিন্তু যদি তুমি নিন্দক, তেনেহ'লে তুমি অকলেই তাৰ ভাৰ ব'বা।"

অজ্ঞানী মহিলাই কৰা নিমন্ত্ৰণ

- 13 অজ্ঞানী মহিলা কোলাহলপূৰ্ণ-
তেওঁ অশিক্ষিত, আৰু তেওঁ একো নাজানে।

14তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ দুৱাৰত,
আৰু নগৰৰ উচ্চ স্থানত বহে।

15যিসকলে সেই পথেৰে যায়, তেওঁলোকক মাতে;
সেই লোকসকল নিজ পথত গৈ থাকিলেও তেওঁ মাতে,

16“যিসকলে শিক্ষা পোৱা নাই, তেওঁলোক ইয়ালৈ আহক!”
যিসকল জ্ঞানশূন্য, তেওঁলোকক তেওঁ কয়,

17“চুৰ কৰা পানী মিঠা,
আৰু গুপতে খোৱা আহাৰ অতি সুস্বাদু।”

18কিন্তু মৃত্যু যে তাত আছে,
আৰু তেওঁৰ অতিথি সকল যে চিয়োলৰ গভীৰ ঠাইত আছে, সেই কথা তেওঁ নাজানে।

Chapter 10

চলোমনৰ নীতি-বাক্য।

1চলোমনৰ নীতি বাক্য।

জ্ঞানী পুত্ৰই পিতৃক আনন্দিত কৰে;
কিন্তু অজ্ঞানী পুত্ৰই নিজৰ মাতৃৰ মনত দুখ দিয়ে।

2দুষ্টিতাৰে অৰ্জন কৰা ধন-সম্পত্তিৰ কোনো মূল্য নাই;
কিন্তু সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা জনক মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে।

3যিসকলে সত্যতাৰে কাৰ্য কৰে, যিহোৱাই তেওঁলোকক ভোকত থাকিব নিদিয়ৈ;
কিন্তু তেওঁ দুষ্টবোৰৰ বাঞ্ছা পূৰ নকৰে।

4এলেহুৱা হাতেৰে কাম কৰা মানুহ দৰিদ্ৰ হয়,
কিন্তু পৰিশ্ৰমীজনৰ হাতে তেওঁক ধনৱান কৰে।

5গ্ৰীষ্ম কালত বুদ্ধিমান পুত্ৰই শস্য চপায়;
কিন্তু শস্য দোৱাৰ সময়ত টোপনিত থকা জন লজ্জাজনক পুত্ৰ।

6সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা জনৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ আছে;
কিন্তু দুষ্টবোৰৰ মুখ অত্যাচাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ।

7সত্যতাৰ কাৰ্য কৰা কোনো লোকৰ কথা ভাবিলে আমি আনন্দিত হওঁ;
কিন্তু দুষ্টবোৰৰ নাম লুপ্ত হ'ব।

8যিসকল লোক সচেতন, তেওঁলোকে আজ্ঞা পালন কৰে;
কিন্তু অধিক কথা কোৱা মুৰ্খলোক ধ্বংসৰ পথত যায়।

- 9যি জনে সিদ্ধতাৰূপ পথত খোজ দিয়ে, তেওঁ সুৰক্ষিত হৈ চলে,
কিন্তু যি জনে নিজৰ পথ কুটিলতাৰে পূৰ্ণ কৰে, তেওঁক বিচাৰি উলিওৱা হ'ব।
- 10চকুৰে ইঙ্গিত কৰা জনে দুখ দিয়ে;
কিন্তু কথকি মুৰ্খলোক পতিত হয়।
- 11সত্যতাৰে চলা জনৰ মুখ জীৱনৰ ভুমুক স্বৰূপ;
কিন্তু দুষ্টবোৰৰ মুখে অত্যাচাৰ লুকুৱাই ৰাখে।
- 12ঘৃণাই বিবাদ জন্মায়;
কিন্তু প্ৰেমে সকলো অপৰাধ ঢাকে।
- 13সুবিবেচক লোকৰ ওঁঠত প্ৰজ্ঞা পোৱা যায়;
কিন্তু পিঠিত চেকনী জ্ঞান শূন্য লোকৰ বাবে হয়।
- 14জ্ঞানীলোকে জ্ঞান সংৰক্ষিত কৰে;
কিন্তু অজ্ঞানৰ মুখে ধ্বংস আনে।
- 15ধনী লোকৰ ধন সম্পত্তিয়েই তাৰ দৃঢ় নগৰ;
কিন্তু দৰিদ্ৰলোকৰ দৰিদ্ৰতাই তেওঁলোকৰ বিনাশৰ কাৰণ।
- 16সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা লোকৰ পাৰিশ্ৰমিকে জীৱন দিয়ে;
দুষ্ট লোকৰ উপাৰ্জনৰ লাভে পাপলৈ ঠেলি দিয়ে।
- 17যি জনে নিয়মানুবৰ্তিতাত চলে, তেওঁ জীৱনৰ পথত চলে;
কিন্তু যি জনে অনুযোগ অমান্য কৰে, তেওঁ বিপথে যায়।
- 18যি জনে ঘৃণা গোপনে ৰাখে, তেওঁ মিছলীয়া ওঁঠৰ লোক,
আৰু যি জনে অপবাদ বিস্তাৰ কৰে, তেওঁ মুৰ্খ হয়।
- 19অধিক কথাত অপৰাধৰ অভাৱ নাই;
কিন্তু যি জনে কথা কওঁতে সাৱধান হয়, তেওঁ জ্ঞানী।
- 20যি জনে সত্যতাৰ কথা কয়, তেওঁৰ জিবা শুদ্ধ ৰূপৰ দৰে;
দুষ্টৰ হৃদয়ত সামান্য মূল্য থাকে।
- 21সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা লোকৰ ওঁঠে অনেকক প্ৰতিপালন কৰে;
কিন্তু জ্ঞানশূন্যতাৰ বাবে মুৰ্খলোকৰ মৃত্যু হয়।
- 22যিহোৱাৰ আশীৰ্ব্বাদে ধনৱান কৰে,
আৰু তেওঁ তাৰ সৈতে কোনো দুখ যোগ নকৰে।
- 23দুষ্টতা মুৰ্খই খেলা খেল স্বৰূপ,
কিন্তু প্ৰজ্ঞা সুবিবেচনা কৰা লোকৰ বাবে আনন্দদায়ক।
- 24দুষ্ট লোকে যিহলৈ ভয় কৰে, সেয়ে তালৈ ঘটে;

কিন্তু ধাৰ্মিকৰ বাঞ্ছা সিদ্ধ হয়।

25দুষ্ট লোক ধুমুহাৰ দৰে, সেয়ে অতিক্ৰম কৰি বিলুপ্ত হৈ যায়,
কিন্তু যিসকলে সত্যতাৰ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক চিৰস্থায়ী ভিত্তিমূলস্বৰূপ।

26দাঁতৰ বাবে সিকা, আৰু চকুৰ বাবে ধোঁৱা যেনেকুৱা,
পঠোৱা লোকসকলৰ বাবেও এলেছৱা তেনেকুৱা।

27যিহোৱালৈ থকা ভয়ে আয়ুস বৃদ্ধি কৰে;
কিন্তু দুষ্টবোৰৰ বছৰবোৰ কমি যাব।

28সং কাৰ্য কৰা জনৰ আশা আনন্দ জনক;
কিন্তু দুষ্টবোৰৰ বছৰবোৰ কম হ'ব।

29যিসকল লোকে সত্যত চলে, তেওঁলোকক যিহোৱাই ৰক্ষা কৰে।
কিন্তু দুষ্টলোকৰ বাবে সেয়ে সৰ্বনাশ স্বৰূপ।

30যিসকলে সং কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক কেতিয়াও লৰচৰ নহব;
কিন্তু দুষ্টলোক দেশত অৱশিষ্ট নাথাকিব।

31যিসকল লোকে সং কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা প্ৰজ্ঞা ওলায়;
কিন্তু উচ্ছৃঙ্খল জিবা কাটি পেলোৱা হ'ব।

32যিসকল লোক সকলৰ ওঁঠে সং কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকৰ ওঁঠে গ্ৰহণীয় কি, সেই বিষয়ে জানে;
কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখে উচ্ছৃঙ্খলতা কি সেই বিষয়ে জানে।

Chapter 11

1ভুল তুলাচনি যিহোৱাৰ ঘিণলগীয়া;

কিন্তু সঠিক জোখ তেওঁৰ সন্তোষ জনক।

2যেতিয়া অহঙ্কাৰ হয়, তেতিয়া অপমানো হয়;

কিন্তু নম্ৰতাই প্ৰজ্ঞা আনে।

3সাধুলোকৰ সততা তেওঁলোকৰ পথদৰ্শক;

কিন্তু বিশ্বাস-ঘাতকসকলৰ কুটিলতাই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰে।

4ক্ৰোধৰ দিনত ধন-সম্পত্তি মূল্যহীন;

কিন্তু সত্যতাই মৃত্যুৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰে।

5সিদ্ধলোকৰ ধাৰ্মিকতাই তেওঁৰ পথ সমান কৰে;

কিন্তু দুষ্টলোক নিজৰ দুষ্টতাৰ দ্বাৰাই পতিত হয়।

6যিজনে সিদ্ধ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰক আনন্দিত কৰে, তেওঁ ৰক্ষা পায়;

কিন্তু নিজৰ আকাঙ্ক্ষাৰ বাবে বিশ্বাসঘাতক সকলে ফান্দত পৰে।

- 7দুষ্টলোকৰ যেতিয়া মৃত্যু হয়, তেতিয়া তেওঁৰ আশাবোৰ বিলুপ্ত হৈ যায়;
আৰু আশা যি তেওঁৰ শক্তি আছিল, সেই শক্তি ব্যৰ্থ হৈ যায়।
- 8সৎ কাৰ্য কৰা জনে সঙ্কটৰ পৰা ৰক্ষা পায়;
কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে দুষ্টলোকলৈ সঙ্কট আহে।
- 9তেওঁ নিজৰ অস্থায়ী মুখেৰে চুবুৰীয়াক ধ্বংস কৰে;
কিন্তু জ্ঞানেৰে যি জনে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁ সুৰক্ষিত হয়।
- 10যেতিয়া সৎ কাৰ্য কৰা লোকৰ উন্নতি হয়, তেতিয়া নগৰখনে উল্লাস কৰে;
কিন্তু যেতিয়া দুষ্টলোকৰ বিনাশ ঘটে, তেতিয়া আনন্দ-ধ্বনি হয়।
- 11ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা লোকসকলৰ আশীৰ্বাদৰ দ্বাৰাই নগৰৰ উন্নতি হয়;
কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখৰ দ্বাৰাই নগৰ উচ্ছন্ন হয়।
- 12বন্ধুক অবজ্ঞা কৰা লোক জ্ঞান শূন্য;
কিন্তু সুবিবেচনা কৰা লোক নিমতে থাকে।
- 13পৰচৰ্চ্চা কৰা লোকে গুপ্ত কথা প্ৰকাশ কৰে;
কিন্তু বিশ্বাসী লোকে বিষয়বোৰ গুপ্তে ৰাখে।
- 14যি খন দেশ জ্ঞানেৰে পৰিচালিত নহয়, সেই দেশৰ পতন হয়;
কিন্তু বহুত উপদেষ্টাৰ আলোচনাৰ দ্বাৰাই দেশৰ উন্নতি হয়।
- 15যি জনে অচিনাকী লোকৰ জামিন হয়, তেওঁৰ নিশ্চয় অনিষ্ট হ'ব;
কিন্তু যি জনে জামিন হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেওঁ নিৰাপদে থাকে।
- 16দয়ালু মহিলাই সন্মান পায়;
কিন্তু নিৰ্দয় লোকে সম্পত্তিক ধৰি ৰাখে।
- 17দয়ালু লোকে নিজৰ উপকাৰ কৰে;
কিন্তু নিৰ্দয় লোকে নিজৰ অনিষ্ট কৰে।
- 18দুষ্টলোকে উপাৰ্জনৰ বাবে মিছা কথা কয়;
কিন্তু যি জনে সত্যৰ গুটি সিঁচে তেওঁ প্ৰকৃত পুৰস্কাৰ পায়।
- 19যি সাধুলোকে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁ জীৱন লাভ কৰে;
কিন্তু যিলোকে দুষ্টতা অনুসৰণ কৰে, তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব।
- 20কুটিল মনৰ লোক যিহোৱাৰ ঘিণ লগা;
কিন্তু যিসকলৰ আচৰণ সিদ্ধ, তেওঁলোকত তেওঁ আনন্দ পায়।
- 21নিশ্চিত হোৱা যে, দুষ্ট লোকে শাস্তি নোপোৱাকৈ নাথাকিব;
কিন্তু সত্যতাত চলা লোকসকলৰ বংশই উদ্ধাৰ পাব।
- 22গাহৰিৰ নাকত সোণৰ নথ যেনে,

সুবিবেচনা নথকা সুন্দৰী মহিলাও তেনে।

23সত্যতাত চলা লোকৰ আকাঙ্ক্ষাৰ ফল উত্তম;

কিন্তু দুষ্টলোকে কেৱল ক্ৰোধৰ আশা কৰে।

24যি লোকে গুটি সিঁচে, তেওঁ অধিক সংগ্ৰহ কৰে;

আৰু যি লোকে গুটি নিসিঁচে, তেনে লোকলৈ দৰিদ্ৰতাহে আহে।

25দয়ালু লোকৰ উন্নতি হয়,

আৰু যি লোকে আনলোকক পানী দিয়ে, তেওঁ নিজৰ বাবেও পানী পায়।

26যি লোকে শস্য বিক্ৰী কৰিবলৈ অমান্তি হয়, তেওঁক লোকসকলে শাও দিয়ে;

কিন্তু যি লোকে বিক্ৰী কৰে, তেওঁ মুৰত মুকুট স্বৰূপ আশীৰ্বাদ লাভ কৰে।

27যিলোকে আগ্ৰহেৰে ভাল কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁ অনুগ্ৰহো বিচাৰে;

কিন্তু যি জনে দুষ্টতা বিচাৰে, তেওঁ তাকে পায়।

28যিজনে নিজৰ ধন-সম্পত্তি নিৰ্ভৰ কৰে, তেওঁ পতিত হয়;

কিন্তু সত্যতাত চলা জন পাতৰ দৰে লহপহকৈ বাঢ়ি উঠে।

29যিজনে নিজৰ পৰিয়ালক দুখ দিয়ে, তেওঁৰ বায়ুৰূপ আধিপত্য হ'ব;

আৰু অজ্ঞানী লোক বুদ্ধিমানৰ দাস হ'ব।

30সত্যতাত চলা জন জীৱনদায়ক গছৰ দৰে,

কিন্তু হিংস্ৰতাই জীৱন কাঢ়ি নিয়ে।

31সত্যতাত চলা জনে যদি তেওঁ পাবলগীয়া প্ৰতিফল পায়,

তেনেহ'লে কিমান অধিক পৰিমাণে দুষ্টলোক আৰু পাপীয়ে পাব।

Chapter 12

1যি জনে অনুশাসন ভাল পায়, তেওঁ জ্ঞানকো ভাল পায়;

কিন্তু যি জনে অনুযোগ ঘিণ কৰে, তেওঁ নিৰ্বোধ।

2শুদ্ধ লোকে যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্ৰহ পায়;

কিন্তু যিজনে দুষ্ট কৰ্মৰ পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁক দোষাৰোপ কৰা হয়।

3কোনো লোক দুষ্টতাৰ দ্বাৰাই সংস্থাপিত নহয়;

কিন্তু সত্যতাত চলা জনৰ মূল লৰচৰ নহব।

4গুণৱতী ভাৰ্যা স্বামীৰ মুকুটৰ দৰে;

কিন্তু লাজ দিওঁতা মহিলাৰ অস্থি ক্ষয়কাৰি ৰোগ যেন হয়।

5সত্যতাত চলা জনৰ পৰিকল্পনা ন্যায় হয়;

কিন্তু দুষ্টলোকৰ উপদেশ প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ।

- 6দুষ্টলোকৰ কথাবোৰ ৰক্তপাত কৰিবলৈ খাপ দিয়াৰ দৰে হয়;
কিন্তু ন্যায় কৰাসকলৰ কথাই তেওঁলোকক সুৰক্ষিত কৰে।
- 7দুষ্টলোকক বিনষ্ট কৰা হয় আৰু তেওঁলোক নাইকিয়া হয়;
কিন্তু যিসকল লোকে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকৰ ঘৰ থিৰে থাকে।
- 8মানুহে নিজৰ প্ৰজ্ঞা অনুসাৰে প্ৰশংসা পায়;
কিন্তু কুটিল কাৰ্য কৰা লোক ঘৃণনীয় হয়।
- 9গুৰুত্বহীন পদত থকাতকৈ কেৱল দাস হোৱাই ভাল;
খাবলৈ নাই কিন্তু নিজৰ গুৰুত্বকলৈ অহঙ্কাৰ কৰে।
- 10যিজনে সত্যতাত চলে, তেওঁ নিজৰ পশুৰ প্ৰয়োজনীয়তালৈ যত্ন কৰে;
কিন্তু দুষ্টলোকৰ সহানুভূতি নিষ্ঠুৰতায়ুক্ত।
- 11যিজনে নিজৰ মাটিত চহায়, তেওঁ জোৰাওঁকৈ আহাৰ পায়;
কিন্তু যিজনে মূল্যহীন অভিপ্ৰায়ৰ অনুগামী হয়, তেওঁ জ্ঞান শূন্য।
- 12দুষ্টলোকে আনৰ পৰা চুৰ কৰা বস্তুৰ প্ৰতি পাপীলোকে আকাঙ্ক্ষা কৰে;
কিন্তু সত্যতাত চলা জনৰ ফল নিজৰ পৰাই আহে।
- 13পাপী জনক তেওঁৰ কুকথাই ফালদত পেলাই;
কিন্তু সত্যতাত চলাজন সৰুটৰ পৰা ৰক্ষা পায়।
- 14মানুহে নিজৰ কথাৰ ফলৰ দ্বাৰাই ভাল বিষয়ত পৰিপূৰ্ণ হয়;
তেওঁ নিজৰ হাতেৰে কৰা কামৰ দ্বাৰাই পুৰস্কাৰ পায়।
- 15অজ্ঞানীৰ পথ তেওঁৰ নিজৰ দৃষ্টিত শুদ্ধ;
কিন্তু জ্ঞানীজনে পৰামৰ্শ শুনে।
- 16অজ্ঞানীয়ে খন্তেকতে খং দেখুৱাই;
কিন্তু যিজনে অপমান অবজ্ঞা কৰে, তেওঁ দূৰদৰ্শী হয়।
- 17যিজন সত্যবাদী, তেওঁ ন্যায় কথা কয়;
কিন্তু মিছা সাক্ষীয়ে মিছা কথাহে কয়।
- 18যিজনে বিবেচনা নকৰি তৎক্ষণাত কথা কয়, তেওঁ তৰোৱালৰ আঘাতৰ দৰে;
কিন্তু জ্ঞানী লোকৰ জিৰাই সুস্থতা আনে।
- 19সত্যবাদী ওঁঠ চিৰকাললৈকে থাকে;
কিন্তু মিছা কোৱা জিৰা ক্ষন্তেকীয়া।
- 20কুকল্পনা কৰা সকলৰ মনত প্ৰতাৰণা থাকে;
কিন্তু শান্তিৰ পৰামৰ্শ দিয়া সকলৰ আনন্দ হয়।
- 21সত্যতাত চলা জনলৈ কোনো ৰোগ নাহে;

কিন্তু দুষ্টলোক সমস্যাৰে পৰিপূৰ্ণ হয়।

22 মিছা কোৱা ওঁঠ যিহোৱাৰ ঘিণলগীয়া;

কিন্তু সত্য আচৰণ কৰাসকলে তেওঁক অনন্দিত কৰে।

23 দুৰদৰ্শী লোকে জ্ঞান গুপতে ৰাখে;

কিন্তু অজ্ঞানীৰ মনে নিৰ্বুদ্ধিতা প্ৰকাশ কৰে।

24 পৰিশ্ৰমীসকলৰ হাতে শাসন কৰিবলৈ পাব;

কিন্তু এলেহুৱা লোকক বাধ্যতাৰে পৰিশ্ৰম কৰিব দিয়া হ'ব।

25 মানুহৰ মনৰ দুচিন্তাই তেওঁৰ মূল্য কম কৰে;

কিন্তু ভাল কথাই তেওঁক আনন্দিত কৰে।

26 সত্যতাত চলা জন তেওঁৰ বন্ধুৰ পথ দৰ্শক হয়;

কিন্তু দুষ্টলোকৰ পথে তেওঁলোকক বিপথে নিয়ে।

27 এলেহুৱাই নিজে ধৰা চিকাৰ নাৰাঞ্জে;

কিন্তু পৰিশ্ৰমী লোকে মূল্যবান সম্পত্তি লাভ কৰে।

28 যিসকলে সজ পথত চলে, তেওঁলোকে জীৱন পায়;

আৰু এই পথত মৃত্যু নাই।

Chapter 13

1 জ্ঞানৱান সন্তানে নিজৰ পিতৃৰ কথা শুনে;

কিন্তু নিন্দকে অনুযোগ নুশনে।

2 মানুহে নিজৰ মুখৰ ফলৰ দ্বাৰাই মঙ্গল ভোগ কৰে;

কিন্তু বিশ্বাসঘাতকে অত্যাচাৰলৈ অভিলাষ কৰে।

3 যিজনে নিজৰ মুখ চম্ভালে, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰে;

কিন্তু যিজনে মুখ বহলকৈ মেলে, তেওঁৰ সৰ্বনাশ হয়।

4 এলেহুৱাই ইচ্ছা কৰিলেও একো নাপায়;

কিন্তু পৰিশ্ৰমীজনে ইচ্ছা কৰিলে সম্পূৰ্ণভাৱে সন্তুষ্ট হয়।

5 সত্যতাত চলাজনে মিছা কথা ঘিণ কৰে;

কিন্তু দুষ্টলোকে নিজকে বিৰক্ত কৰে আৰু তেওঁ লজ্জাজনক কাৰ্য কৰে।

6 যেতিয়া এজন লোকে সত্যতাত চলে, তেওঁ ন্যয়ৰ পথ সুৰক্ষিত কৰে।

কিন্তু দুষ্টলোকসকল তেওঁলোকৰ পাপৰ কাৰণে বিনষ্ট হয়।

7 এনে লোক আছে, যিয়ে নিজকে ধনী দেখুৱাই, কিন্তু তেওঁৰ একো নাথাকে;

আৰু এনে লোকো আছে যি সকলো দান কৰে, তথাপি তেওঁ প্ৰকৃততেই ধনৱান।

- ৪এজন ধনী লোকে নিজৰ সম্পত্তিৰ দ্বাৰাই নিজৰ জীৱনৰ প্ৰায়শ্চিত কৰিব পাৰে,
কিন্তু এজন দুখীয়া তেনেধৰণৰ ভীতিপ্ৰদৰ্শনৰ সন্মুখীন নহয়।
- ৯যি জনে সত্যতাত চলে, তেওঁৰ প্ৰদীপ প্ৰজ্বলিত হৈ থাকে;
কিন্তু দুষ্টলোকৰ চাকি নুমাই যাব।
- ১০অহঙ্কাৰে কেৱল বিবাদ জন্মায়;
কিন্তু যিসকলে সুপৰামৰ্শ শুনে, তেওঁলোকৰ লগত প্ৰজ্ঞা থাকে।
- ১১অধিক অহঙ্কাৰে সম্পত্তি হ্ৰাস কৰে;
কিন্তু যি জনে পৰিশ্ৰমেৰে ধন উপাৰ্জন কৰে, তেওঁৰ ধন বৃদ্ধি হয়।
- ১২যেতিয়া আশা সিদ্ধ হ'বলৈ পলম হয়, তেতিয়া হৃদয় ভাগি পৰে;
কিন্তু আকাঙ্ক্ষা সিদ্ধ হোৱাই জীৱনৰ বৃক্ষৰ দৰে।
- ১৩যি জনে নিৰ্দেশ অবজ্ঞা কৰে, তেওঁ তাৰ আলোচনাৰ বিষয় হ'ব;
কিন্তু যি জনে আজ্ঞা সন্মান কৰে, তেওঁ পুৰস্কাৰ পায়।
- ১৪জ্ঞানী লোকৰ শিক্ষা জীৱনৰ ভুমুকস্বৰূপ হয়।
মৃত্যু ফান্দৰ পৰা তোমাক আঁতৰাই ৰাখিব।
- ১৫ভাল অন্তদৃষ্টিয়ে অনুগ্ৰহ জয় কৰে;
কিন্তু বিশ্বাস-ঘাতকসকলৰ পথ দুৰ্গম।
- ১৬জ্ঞানে প্ৰতিটো সিদ্ধান্ত লওঁতে সুবিবেচনা কৰে;
কিন্তু অজ্ঞানী লোকে মুৰ্খতা বিস্তাৰ কৰে।
- ১৭দুষ্ট বৰ্তাবাহক সমস্যাতে পৰে;
কিন্তু এজন বিশ্বাসী দুতে পুনৰ মিলন কৰায়।
- ১৮যি জনে নিয়মানুৱৰ্তিতা অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁ দৰিদ্ৰ হয় আৰু লাজত পৰে;
কিন্তু যি জনে শুধৰণিৰ পৰা শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ সন্মান পায়।
- ১৯বাঞ্ছা সিদ্ধিয়ে আত্মা সন্তুষ্টি দিয়ে;
কিন্তু অজ্ঞানীলোকে বেয়াৰ পৰা আঁতৰি আহিবলৈ ইচ্ছা নকৰে।
- ২০জ্ঞানীলোকৰ সঙ্গত থাকা, তাতে তুমিও জ্ঞানী হবা;
কিন্তু অজ্ঞানীলোকৰ সঙ্গীয়ে কষ্ট ভোগ কৰিব।
- ২১দুৰ্যোগে পাপীৰ পাছত দৌৰ মাৰে;
কিন্তু যিসকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকে উত্তম পুৰস্কাৰ পায়।
- ২২ভাল ব্যক্তিয়ে নিজৰ নাতি-নাতিনীয়েকৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰ এৰি যায়;
কিন্তু পাপীৰ ধন সম্পত্তি সত্যতাত চলাজনৰ বাবে সংৰক্ষিত হয়।
- ২৩দুখীয়াসকলে নতুন মাটিত চহালে বহুতো শস্য উৎপন্ন হয়;

কিন্তু অন্যায়াৰ দ্বাৰাই ই নষ্ট হয়।

24যি জনে নিজৰ সন্তানক নিয়মানুৱৰ্তিতাত নচলায়, তেওঁ তাক ঘিণ কৰে,
কিন্তু যি জনে তাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ উচিত সময়ত তাক শাস্তিও দিয়ে।

25যিসকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকে হেঁপাহ পলোৱাকৈ আহাৰ খায়;
কিন্তু দুষ্টলোক সদায় ভোকত থাকে।

Chapter 14

1জ্ঞানৱতী মহিলাই নিজৰ ঘৰ নিৰ্মাণ কৰে;

কিন্তু অজ্ঞানী মহিলাই নিজৰ হাতেৰে তাক ভাঙি পেলায়।

2যি জনে সৰল পথত চলে, তেওঁ যিহোৱাক ভয় কৰে;

কিন্তু যি জনে নিজৰ পথত সত্যতাৰে নচলে সেই জনে তেওঁক হেয়জ্ঞান কৰে।

3অজ্ঞানীলোকৰ মুখৰ পৰা তেওঁৰ অহঙ্কাৰৰ অঙ্কুৰ ওলাই;

কিন্তু জ্ঞানীলোকৰ ওঁঠে সেইবোৰ সংৰক্ষিত কৰে।

4য'ত গৰু নাথাকে তাত দানা পাত্ৰ নিকা হৈ থাকে;

কিন্তু ষাড় গৰুৰ বলেৰে অধিক শস্য উৎপন্ন হয়।

5বিশ্বাসী সাক্ষীয়ে মিছা কথা নকয়;

কিন্তু মিছা সাক্ষীয়ে মিছা কথাকেহে কয়।

6নিন্দক লোকে প্ৰজ্ঞা বিচাৰিলে তাক নাপায়;

কিন্তু বুদ্ধিমানৰ পক্ষে জ্ঞান সুলভ হয়।

7অজ্ঞানী লোকৰ পৰা আঁতৰি থাকা;

কাৰণ তেওঁৰ মুখত জ্ঞানৰ কথা বিচাৰি নাপাবা।

8নিজৰ পথ বুজি পোৱাই দূৰদৰ্শীসকলৰ প্ৰজ্ঞা;

কিন্তু অজ্ঞানীলোকৰ অজ্ঞানতাই প্ৰবঞ্চনা মাথোন।

9দোষাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰোঁতে অজ্ঞানীলোকে নিন্দা কৰে;

কিন্তু ন্যায্যপৰায়ণ লোকৰ মাজত অনুগ্ৰহ থাকে।

10হৃদয়ে নিজৰ বেদনা নিজে বুজি পায়;

কিন্তু অচিনাকী লোকে সেই আনন্দত ভাগ ল'ব নোৱাৰে।

11দুষ্টলোকৰ ঘৰ ধ্বংস কৰা হ'ব;

কিন্তু ন্যায্যপৰায়ণ লোকৰ তম্বু মঙ্গলে থাকিব।

12কোনো কোনো পথ মানুহৰ দৃষ্টিত সৰল বোধ হয়;

কিন্তু শেষত সেয়ে মৃত্যুৰ পথ।

- 13 দুখৰ সময়তো হৃদয়ে হাঁহিব পাৰে,
আৰু আনন্দ শেষত দুখলৈ পৰিণত হ'ব পাৰে।
- 14 যি জন অবিশ্বাসী, তেওঁ নিজৰ আচৰণৰ ফল ভোগ কৰিব;
কিন্তু ভাল লোকে তেওঁৰ যি আছে তাকেই পাব।
- 15 যি জন শিক্ষিত নহয়, তেওঁ সকলো বিশ্বাস কৰে;
কিন্তু দূৰদৰ্শী লোকে নিজৰ খোজ চিন্তা কৰে।
- 16 জ্ঞানী লোকে ভয় কৰে আৰু বেয়াৰ পৰা আঁতৰি থাকে;
কিন্তু অজ্ঞান লোকে দৃঢ়তাৰে সারধান বাণী অৱজ্ঞা কৰে।
- 17 ক্ষন্তেকতে খং উঠা লোকে অজ্ঞানীৰ দৰে কাম কৰে;
আৰু যিজনে কু-কল্পনা কৰে তেওঁ ঘৃণনীয় হয়।
- 18 অশিক্ষিত লোকৰ মূৰ্খতা বংশানুক্ৰমে থাকে;
কিন্তু দূৰদৰ্শী লোকসকল জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ।
- 19 যিসকল পাপী, তেওঁলোকে সৎ লোকৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে;
আৰু যিসকল দুষ্ট তেওঁলোকে ধাৰ্মিকলোকৰ দুৱাৰ ডলিত প্ৰণিপাত কৰে।
- 20 দৰিদ্ৰ লোকক তেওঁলোকৰ নিজৰ সঙ্গীয়েই ঘৃণা কৰে;
কিন্তু ধনী লোকৰ অনেক বন্ধু থাকে।
- 21 যি জনে চুবুৰীয়াক হেয়জ্ঞান কৰে, তেওঁ পাপ কৰে;
কিন্তু যি জনে দৰিদ্ৰ লোকক দয়া কৰে, তেওঁ অনন্দিত হয়।
- 22 যি সকলে বেয়া পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁলোক জানো বিপথগামী নহয়?
কিন্তু যি সকলে মঙ্গল কল্পনা কৰে, তেওঁলোক বিশ্বস্ততা আৰু বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি গ্ৰহণ কৰিব।
- 23 সকলো কঠিন পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰাই লাভ হয়;
কিন্তু যেতিয়া কেৱল আলোচনা হয়, তেতিয়া দৰিদ্ৰতালৈ আগবাঢ়ি যায়।
- 24 জ্ঞানী লোকসকলৰ সম্পত্তি তেওঁলোকৰ মুকুট;
কিন্তু অজ্ঞানীৰ মূৰ্খতাই কেৱল অধিক মূৰ্খতাহে আনে।
- 25 সত্যবাদী সাক্ষীয়ে জীৱন ৰক্ষা কৰে;
কিন্তু মিছা সাক্ষীয়ে মিছা কথা কয়।
- 26 যিহোৱাক ভয় কৰাই দৃঢ়-বিশ্বাস,
আৰু এয়ে তেওঁৰ সন্তান সকলৰ বাবে আশ্ৰয় স্থল হ'ব।
- 27 যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই জীৱনৰ ভূমুক-স্বৰূপ,
ইয়াৰে কোনো এজনে মৃত্যুৰ ফান্দৰ পৰা আঁতৰি থাকিব পাৰিব।
- 28 ৰজাৰ গৌৰৱ অধিক সংখ্যক প্ৰজাত বিচাৰি পোৱা যায়;

কিন্তু প্ৰজা অবিহনে ৰজা ধ্বংস হয়।

²⁹ঐর্ষ্যশীল লোকৰ বিবেচনা শক্তি অধিক;

কিন্তু বেগাই খং উঠা লোকে নিজৰ মূৰ্খতা প্ৰকাশ কৰে।

³⁰শান্ত হৃদয় শৰীৰৰ বাবে জীৱন স্বৰূপ;

কিন্তু ঈৰ্ষা হাড়ৰ ক্ষয়স্বৰূপ।

³¹যি লোকে দৰিদ্ৰক অত্যাচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাক শাও দিয়ে;

কিন্তু যি জনে অভাৱীলোকক দয়া কৰে, তেওঁ তেওঁক সন্মান কৰে।

³²দুষ্ট লোক নিজৰ কু-কৰ্মৰ দ্বাৰাই পতিত হয়;

কিন্তু ধাৰ্মিক লোকে মৃত্যুতো আশ্ৰয় পায়।

³³প্ৰজ্ঞা হৃদয়ৰ সক্ষমদৰ্শীতাত প্ৰতিষ্ঠিত হয়;

কিন্তু অজ্ঞানীলোক সকলৰ মাজতো তেওঁ নিজকে প্ৰকাশ কৰে।

³⁴সৎ কাৰ্য কৰা দ্বাৰাই দেশৰ উন্নতি হয়;

কিন্তু পাপ যি কোনো লোকৰ বাবে কলঙ্কস্বৰূপ।

³⁵জ্ঞানেৰে কাৰ্য কৰা দাসলৈ ৰজাৰ অনুগ্ৰহ থাকে;

কিন্তু লজ্জাজনক কাম কৰা দাসলৈ তেওঁৰ ক্ৰোধ জন্মে।

Chapter 15

¹মৃদু উত্তৰে ক্ৰোধ ক্ষান্ত কৰে;

কিন্তু কঠোৰ কথাই খং তোলে।

²জ্ঞানীলোকৰ জিভাই জ্ঞানৰ প্ৰশংসা কৰে;

কিন্তু অজ্ঞানীৰ মুখে অজ্ঞানতাৰ কথা কয়।

³যিহোৱাৰ দৃষ্টি সকলো ঠাইতে থাকে,

ভাল আৰু বেয়াৰ ওপৰত তেওঁৰ দৃষ্টি থাকে।

⁴সুস্থ জিভা জীৱন বৃক্ষস্বৰূপ;

কিন্তু প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ জিভাই আত্মাক গুৰি কৰে।

⁵অজ্ঞানী লোকে নিজৰ পিতৃৰ নিয়মানুৱৰ্তিতা অৱজ্ঞা কৰে;

কিন্তু যি জনে শুধৰণিৰ পৰা শিক্ষা লয়, তেওঁ দূৰদৰ্শী।

⁶যি সকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকৰ উৰাল বৃহৎ হয়;

কিন্তু দুষ্ট সকলৰ উপাৰ্জনে তেওঁলোকক সমস্যাত পেলায়।

⁷জ্ঞানী লোকৰ ওঁঠে জ্ঞানৰ বিষয়ে কয়,

কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ হৃদয়ে সেইদৰে নকৰে।

- ৪দুষ্ট সকলৰ বলিদান যিহোৱাই ঘিণ কৰে;
কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ প্ৰাৰ্থনাত তেওঁ আনন্দিত হয়।
- ৯দুষ্ট লোকৰ পথ যিহোৱাই ঘিণ কৰে;
কিন্তু সত্যতাক অনুসৰণ কৰা জনক তেওঁ প্ৰেম কৰে।
- ১০যিজনে সৎ পথ ত্যাগ কৰে, তেওঁলৈ কঠিন শাস্তি থাকে;
আৰু যিজনে অনুযোগ ঘিণ কৰে তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব।
- ১১চিয়োল আৰু বিনাশ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত লুকাই থকা নাই;
তেনেহ'লে কিমান অধিক পৰিমাণে মানুহ্য সন্তানসকলৰ হৃদয় তেওঁৰ দৃষ্টিত থাকে।
- ১২নিন্দক লোকে অনুযোগত বিৰক্তি পায়;
তেওঁ জ্ঞানী লোকৰ ওচৰলৈ নাযায়।
- ১৩আনন্দিত হৃদয়ে মুখমণ্ডলক প্ৰফুল্লিত কৰে;
কিন্তু মানসিক যন্ত্রণাই আত্মা ভাঙি দিয়ে।
- ১৪সুবিবেচকৰ হৃদয়ে জ্ঞান বিচাৰ কৰে;
কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ মুখে অজ্ঞানতা গ্ৰহণ কৰে।
- ১৫নিৰ্যাতিত লোকৰ সকলো দিন কষ্টদায়ক;
কিন্তু প্ৰফুল্লিত হৃদয়ৰ ভোজ চিৰস্থায়ী।
- ১৬বিভ্ৰান্তিৰ সৈতে বৃহৎ ভঁৰালতকৈ
যিহোৱালৈ ভয় কৰি ৰখা অলপেই ভাল।
- ১৭হিংসাৰ সৈতে স্বাস্থ্যৱান গৰুতকৈ
প্ৰেমেৰে সৈতে শাক-পাচলি ভোজন কৰাই ভাল।
- ১৮ক্ৰোধি লোকে বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰে;
কিন্তু ক্ৰোধত ধীৰ লোকে বিবাদ ক্ষান্ত কৰে।
- ১৯এলেছৱাৰ পথ কাঁইটৰ বেৰা স্বৰূপ;
কিন্তু ন্যায়পৰায়ণৰ পথ ৰাজপথ স্বৰূপ।
- ২০জ্ঞানৱান পুত্ৰই পিতৃক আনন্দিত কৰে;
কিন্তু অজ্ঞানলোকে নিজ মাতৃক অবজ্ঞা কৰে।
- ২১জ্ঞান শূন্যজনক অজ্ঞান জনে আনন্দ দিয়ে;
কিন্তু যি জন বিবেচক, তেওঁ সৰল পথত চলে।
- ২২পৰামৰ্শৰ অবিহনে কৰা পৰিকল্পনা ব্যৰ্থ হয়;
কিন্তু বহু লোকৰ পৰামৰ্শত সেয়ে সিদ্ধ হয়।
- ২৩মানুহে নিজৰ উপযুক্ত উত্তৰত আনন্দ পায়,

আৰু উচিত সময়ত কোৱা বাক্য কেনে ভাল।

24দূৰদৰ্শী লোকৰ বাবে জীৱনৰ পথ উৰ্দ্ধগামী হয়;

যাতে তলত থকা চিয়োলৰ পৰা তেওঁ আঁতৰিব পাৰে।

25যিহোৱাই অহঙ্কাৰীলোকৰ উত্তৰাধিকাৰী উচ্ছন্ন কৰে,

কিন্তু তেওঁ বিধৱা লোকৰ সম্পত্তি সুৰক্ষিত কৰে।

26যিহোৱাই দুষ্ট লোকৰ কল্পনা ঘিণ কৰে;

কিন্তু দয়াশীলৰ বাক্যবোৰ নিৰ্মল।

27ডকাইতে নিজৰ পৰিয়াললৈ সমস্যা আনে;

কিন্তু ভেঁটি ঘিণ কৰা জন কুশলে থাকে।

28সত্যতাত চলা জনৰ হৃদয়ে উত্তৰ দিয়াৰ পূৰ্বেই চিন্তা কৰে;

কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখেৰে সকলো বেয়া কথা বাহিৰ হয়।

29যিহোৱা দুষ্টলোকৰ পৰা দূৰত থাকে;

কিন্তু সত্যতাত চলাজনৰ প্ৰাৰ্থনা শুনে।

30চকুৰ প্ৰসন্নতাই হৃদয়ক আনন্দিত কৰে;

আৰু শুভবাৰ্তাই শৰীৰৰক স্বাস্থ্যৱান কৰে।

31যেতিয়া কোনো এজনে তোমাৰ আচৰণ সুধৰাই দিয়ে আৰু যদি তুমি মনোযোগ দিয়া,

তেতিয়া তুমি জ্ঞানীসকলৰ মাজত গণ্য হবা।

32যিজনে নিয়মানুবৰ্তিতা অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁ নিজকে হেয়জ্ঞান কৰে;

কিন্তু যি জনে অনুযোগ শুনে, তেওঁ সুবিবেচনা লাভ কৰে।

33যিহোৱালৈ ৰখা ভয়ে প্ৰজ্ঞাৰ শিক্ষা দিয়ে,

আৰু নম্ৰতা সন্মানৰ আগত আহে।

Chapter 16

1মনৰ কল্পনা মানুহৰ;

কিন্তু জিভাৰ উত্তৰ যিহোৱাৰ পৰা আহে।

2মানুহৰ সকলো পথ নিজৰ দৃষ্টিত শুদ্ধ;

কিন্তু যিহোৱাই আত্মাবোৰ পৰীক্ষা কৰে।

3তোমাৰ কাৰ্যৰ ভাৰ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা;

তাতে তোমাৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ হ'ব।

4যিহোৱাই সেই উদ্দেশ্যে সকলোকে সৃষ্টি কৰিলে;

এনে কি, তেওঁ দুষ্টলোককো দুৰ্দশা-দিনৰ বাবে সৃষ্টি কৰিলে।

- 5 অহঙ্কাৰী হৃদয়ৰ প্ৰত্যেক লোকক যিহোৱাই ঘিণ কৰে;
যদিও তেওঁলোকে হাতত ধৰাধৰিকৈ থাকে, তথাপিও তেওঁলোকে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব।
- 6 বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য চুক্তিৰ দ্বাৰাই অপৰাধৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হয়,
আৰু যিহোৱালৈ ৰখা ভয়ৰ দ্বাৰাই মানুহ বেয়াৰ পৰা আঁতৰি আহে।
- 7 যেতিয়া কোনো লোকৰ আচৰণে যিহোৱাক সন্তুষ্ট কৰে,
তেতিয়া তেওঁ সেই জনৰ শত্ৰুসকলকো তেওঁৰ লগত শান্তিত থাকিব দিয়ে।
- 8 অন্যায়েৰে সৈতে অধিক আয়তকৈ
ন্যায়েৰে সৈতে অলপেই ভাল।
- 9 মানুহে হৃদয়ত নিজৰ পথৰ বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰে;
কিন্তু যিহোৱাই তেওঁৰ ভৱিৰ খোজ নিৰূপণ কৰে।
- 10 ৰজাৰ ওঁঠত ঈশ্বৰীয় বাক্য থাকে;
বিচাৰত তেওঁৰ মুখে অন্যায়ৰ কথা নকয়।
- 11 সঠিক তুলাচনী যিহোৱাৰ পৰা আহে;
আৰু মোনাত থকা সকলোবোৰ দগা তেওঁৰেই সৃষ্টি।
- 12 যেতিয়া ৰজাই বেয়া কৰ্ম কৰে, তেতিয়া কিছুমান অবজ্ঞা কৰিবলগীয়া বিষয় হয়,
কাৰণ তেওঁৰ সিংহাসন সং কাৰ্য কৰাৰ দ্বাৰাই স্থাপন কৰা হৈছে।
- 13 ন্যায় কথা কোৱা ওঁঠে ৰজাক আনন্দিত কৰে;
আৰু তেওঁ পোনপটীয়াকৈ কথা কোৱা লোকক ভাল পায়।
- 14 ৰজাৰ ক্ৰোধ মৃত্যুৰ বাৰ্তাবাহক স্বৰূপ;
কিন্তু জ্ঞানী লোকে তেওঁৰ ক্ৰোধ শান্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে।
- 15 ৰজাৰ মুখমণ্ডলৰ উজ্জলতা জীৱন স্বৰূপ,
আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহ বসন্ত কালৰ বৰষুণৰ মেঘৰ দৰে।
- 16 সোণতকৈ প্ৰজ্ঞা লাভ কৰা কেনে উত্তম!
আৰু সুবিবেচনা নিৰ্বাচন কৰা ৰূপতকৈ কেনে উত্তম।
- 17 ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ ৰাজপথ পাপৰ পৰা আঁতৰি থাকে;
যি জনে নিজৰ জীৱন সুৰক্ষিত কৰে, তেওঁ নিজৰ পথৰ তত্ত্বাৱধান কৰে।
- 18 বিনাশৰ পূৰ্বে অহঙ্কাৰ আছে,
আৰু পতনৰ পূৰ্বে মনৰ গৰ্ব্ব হয়।
- 19 অহঙ্কাৰী সকলৰ সৈতে লুটদ্ৰব্য ভাগ কৰি লোৱাতকৈ,
দৰিদ্ৰ সকলৰ সৈতে নম্ৰ হোৱাই ভাল।
- 20 যিসকলে শিক্ষা লাভ কৰি অনুশীলন কৰে, তেওঁলোকে মঙ্গল বিচাৰি পায়;

আৰু যি সকলে যিহোৱাত নিৰ্ভৰ কৰে, তেওঁলোক সুখী হয়।

21 যিজন হৃদয়েৰে জ্ঞানী, তেওঁক সুবিবেচক বুলি কোৱা হয়,
আৰু মৃদু কথাই শিক্ষা দিয়া সক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে।

22 বিবেচক লোকৰ বাবে সুবিবেচনা জীৱনৰ ভুমুকস্বৰূপ;
কিন্তু অজ্ঞানী সকলৰ শাস্তি তেওঁলোকৰ অজ্ঞানতা।

23 জ্ঞানী লোকৰ হৃদয়ে তেওঁৰ মুখেৰে জ্ঞান প্ৰকাশ কৰে;
আৰু তেওঁৰ ওঁঠত বিশ্বাসৰ কথা থাকে।

24 সন্তোষজনক বাক্য মৌচাকৰ দৰে;
সেয়ে আত্মালৈ মিঠা, আৰু হাড়বোৰলৈ আৰোগ্য স্বৰূপ।

25 এনে পথ আছে, যি মানুহৰ দৃষ্টিত শুদ্ধ;
কিন্তু শেষতে সেয়ে মৃত্যুৰ পথ হয়।

26 পৰিশ্ৰমী লোকৰ ক্ষুধাই তেওঁক পৰিশ্ৰম কৰায়;
তেওঁৰ ক্ষুধাই তেওঁক উদগায়।

27 নিষ্কৰ্মা লোকে দুষ্কৰ্ম খান্দি উলিয়াই,
আৰু তেওঁৰ কথা জলন্ত আঙঠাৰ দৰে।

28 উচ্ছৃঙ্খল লোকে বিবাদ সৃষ্টি কৰে;
পৰচৰ্চাকাৰীয়ে প্ৰণয়ৰ বন্ধুৰ বিচ্ছেদ জন্মায়।

29 অত্যাচাৰী লোকে নিজৰ চুবুৰীয়াক মিছা কথা কয়;
আৰু যি পথ বেয়া, সেই পথলৈ তেওঁক লৈ যায়।

30 যিজনে চকু টিপিয়াই, তেওঁ অসৎ বিষয়ৰ পৰিকল্পনা কৰে।
যিসকলে ওঁঠ কামুৰে তেওঁলোকে পাপ কাৰ্য হ'বলৈ দিয়ে।

31 পকা চুলি গৌৰৱৰ মুকুট।
সৎ পথত চলাৰ দ্বাৰাই ইয়াক পোৱা যায়।

32 ক্ৰোধত ধীৰ লোক বীৰতকৈ উত্তম;
আৰু নিজৰ মনক দমন কৰা লোক নগৰ জয়কাৰীতকৈয়ো শ্ৰেষ্ঠ।

33 চিঠি-খেলৰ গুটি কোঁচত পৰে,
কিন্তু সিদ্ধান্ত যিহোৱাৰ পৰা হয়।

Chapter 17

1 বিবাদযুক্ত ভোজেৰে সৈতে পৰিপূৰ্ণ হোৱা ঘৰতকৈ,
শান্তিৰে সৈতে শুদাই এগৰাহ খোৱাই ভাল।

- 2এজন জ্ঞানী দাসে লাজ দিওঁতা পুত্ৰৰ ওপৰত শাসন কৰিব,
আৰু ভায়েকসকলৰ এজন যেন হৈ উত্তৰাধিকাৰ ভগাই লব।
- 3ৰূপৰ কাৰণে ধাতু গলোৱা পাত্ৰ, আৰু সোণৰ কাৰণে ভাতী,
কিন্তু যিহোৱাই হৃদয় শোধন কৰে।
- 4যি লোকে কুকৰ্ম কৰে, তেওঁ নীতিহীন কথা কোৱাসকলৰ কথা শুনে,
আৰু মিছলীয়াই বেয়া বিষয়ৰ কথা কওঁতা জনলৈ মনোযোগ দিয়ে।
- 5দৰিদ্ৰক পৰিহাস কৰা জনে তেওঁৰ স্ৰজনকৰ্ত্তাকে অপমান কৰে;
আৰু যি জনে দুৰ্ভাগ্যত আনন্দ কৰে, তেওঁ দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব।
- 6বৃদ্ধসকলৰ নাতি নাতিনী তেওঁলোকৰ কিৰীটি স্বৰূপ;
আৰু পিতৃসকল তেওঁলোকৰ নিজৰ সন্তানৰ গৌৰৱ স্বৰূপ।
- 7বাকপটু ওঁঠ মুৰ্খৰ কাৰণে উপযোগী নহয়;
তেন্তে তাতকৈ কিমান কম পৰিমাণে মিছলীয়া ওঁঠ ৰাজভক্ত ব্যক্তিৰ উপযোগী হয়।
- 8দিয়া জনৰ বাবে ডেঁটি যাদুৰ পাথৰৰ দৰে;
যি ফালেই তেওঁ যায়, সেই ফালেই তেওঁ সফল হয়।
- 9যি জনে অপৰাধ চাকে, তেওঁ প্ৰেমৰ চেষ্টা কৰে;
কিন্তু যি কোনোৱে একে বিষয় বাৰে বাৰে কৈ থাকে, তেওঁ প্ৰণয়ৰ বন্ধুৰ বিচ্ছেদ জন্মায়।
- 10যি দৰে মুৰ্খৰ ওপৰত এশ কোবে কাম কৰে,
সেই দৰে সুবিবেচকৰ মনলৈ অনুযোগ গভীৰ ভাবে সোমায়।
- 11দুষ্ট লোকে কেৱল বিদ্ৰোহৰ চেষ্টা কৰে;
সেয়েহে নিষ্ঠুৰ বাৰ্তাবাহকক তেওঁৰ বিপক্ষে পঠোৱা হ'ব।
- 12নিজৰ অজ্ঞানতাত মগ্ন হোৱা অজ্ঞানী লোকৰ লগত সাক্ষাৎ হোৱাতকৈ,
পোৱালি আজুৰি নিয়া ভালুকৰ লগত সাক্ষাৎ হোৱাই ভাল।
- 13যেতিয়া কোনো এজনে উপকাৰৰ সলনি অপকাৰ কৰে,
তেতিয়া অপকাৰে তেওঁৰ ঘৰ পৰিত্যাগ নকৰে।
- 14বিবাদৰ আৰম্ভণী কোনো এজনে পানী চাৰিওফালে এৰি দিয়াৰ দৰে;
এই হেতুকে দন্দ-কাজিয়া নোহোৱাৰ আগতেই বিবাদৰ পৰা আঁতৰি থাকা।
- 15যি জনে দুষ্টক নিৰ্দোষী কৰে, আৰু ধাৰ্মিকক দোষী কৰে,
তেওঁলোক দুয়ো সমানে যিহোৱাৰ ঘিণলগীয়া।
- 16যিহেতু অজ্ঞানী লোকৰ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাৰ দক্ষতা নাই
সেয়ে তেওঁ প্ৰজ্ঞা আহৰণ কৰিবলৈ কিয় ধন খৰচ কৰিব?
- 17বন্ধু সকলো সময়তে প্ৰিয় হয়;

আৰু ভায়েকৰ দুৰ্দশাৰ দিনৰ বাবে জন্ম হয়।

18 জ্ঞান শূন্য লোকে প্ৰতিজ্ঞাত আৱদ্ধ হয়;

আৰু চুবুৰীয়াৰ ধাৰৰ দ্বায়িত্ব লয়।

19 যি জনে বিবাদ ভাল পায়, তেওঁ পাপ ভাল পায়;

যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰবেশ দুৱাৰ ওখ কৰে, তেওঁ বিনাশৰ চেষ্টা কৰে।

20 কুটিল মনৰ লোকে কোনো বিষয়তে মঙ্গল বিচাৰি নাপায়;

যি জনে মিছ কথা কয়, তেওঁ বিপদত পৰে।

21 যি জনে অজ্ঞানীক জন্ম দিয়ে, তেওঁ নিজলৈ খেদ আনে;

আৰু অজ্ঞানীৰ পিতৃয়ে আনন্দ কৰিব নোৱাৰে।

22 আনন্দিত হৃদয় ভাল ঔষধ হয়;

কিন্তু ভগ্ন হৃদয়ে হাড়বোৰ শুকুৱায়।

23 ন্যায়ৰ পথ বিপথগামী কৰিবলৈ

দুইলোকে গুপতে দিয়া ভেঁটি গ্ৰহণ কৰে।

24 যি জনৰ সুবিবেচনা থাকে, তেওঁ প্ৰজ্ঞাৰ সন্মুখত থাকে;

কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ চকু পৃথিৱীৰ অন্তত থাকে।

25 অজ্ঞানী পুত্ৰই তেওঁৰ পিতৃক বেজাৰ দিয়ে,

আৰু তেওঁক জন্ম দিয়া মহিলাৰ কাৰণে তেওঁ দুখ দায়ক।

26 ন্যায় কৰা জনক শাস্তি দিয়া অনুচিত;

আৰু সাধুলোকক তেওঁৰ সৰলতাৰ বাবে প্ৰহাৰ কৰা ভাল নহয়।

27 জ্ঞানী লোকে ক'ম কথা কয়;

আৰু ধীৰ মনৰ লোক বিবেচক।

28 এনেকি অজ্ঞানী লোকে নিম্নতে থাকিলে জ্ঞানী বুলি ভবা যায়;

তেওঁ যেতিয়া মুখ বন্ধ কৰি ৰাখে, তেতিয়া তেওঁ বুধিয়ক বুলি গণিত হয়।

Chapter 18

1 যি জনে নিজকে পৃথকে ৰাখে, তেওঁ কেৱল নিজৰ আকাঙ্ক্ষা সিদ্ধিৰ চেষ্টা কৰে,

আৰু সকলো সুপৰামৰ্শৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ কৰে।

2 অজ্ঞানী লোকে বিবেচনাত সন্তোষ নাপায়,

কিন্তু কেৱল নিজৰ হৃদয়ত থকা কথা প্ৰকাশ কৰে।

3 যেতিয়া দুই লোক আহে, তেওঁৰ লগত অপমানো আহে;

আৰু অপমানৰ লগত নিন্দাও আহে।

- 4মানুহৰ মুখৰ কথা গভীৰ জলৰ দৰে;
প্ৰজ্ঞাৰ ভুমুক বৈ থকা জুৰিৰ নিচিনা।
- 5দুষ্ট লোকলৈ পক্ষপাত হোৱা ভাল নহয়,
আৰু ন্যায় কৰা সকলৰ বিচাৰ অগ্ৰাহ্য কৰা ভাল নহয়।
- 6অজ্ঞানী লোকৰ ওঁঠে তেওঁৰ লগত বিবাদ আনে,
আৰু তেওঁৰ মুখৰ কথাই তেওঁক মাৰ খোৱাই।
- 7অজ্ঞানী লোকৰ মুখে তেওঁৰ ধ্বংস আনে,
আৰু তেওঁৰ ওঁঠে তেওঁক ফান্দত পেলাই।
- 8পৰচৰ্চাকাৰীৰ কথা সুস্বাদু আহাৰৰ দৰে;
সেয়ে শৰীৰৰ ভিতৰৰ অংশলৈকে সোমায় যায়।
- 9আৰু যি জনে নিজৰ কাৰ্যত অৱহেলা কৰে,
তেওঁ ধ্বংসকাৰীৰ ভায়েকৰ দৰে।
- 10যিহোৱাৰ নাম দৃঢ় দুৰ্গ স্বৰূপ;
সং কাৰ্য কৰা লোকে পলাই গৈ সেই দুৰ্গত ৰক্ষা পায়।
- 11ধনৱানৰ ধন-সম্পত্তিয়েই তেওঁৰ দৃঢ় নগৰ;
আৰু তেওঁৰ কল্পনাত সেইবোৰ ওখ দেৱালৰ দৰে।
- 12পতনৰ পূৰ্বে মানুহৰ হৃদয় অহঙ্কাৰী হয়,
কিন্তু নম্ৰতা সন্মানৰ আগে আহে।
- 13যি জনে নুশনাৰ পূৰ্বেই উত্তৰ দিয়ে,
সেয়ে তেওঁৰ অজ্ঞানতা আৰু অপমান।
- 14মানুহৰ আত্মাই অসুস্থতাতো জীয়াই ৰাখিব;
কিন্তু ভগ্ন আত্মাক কোনে সহিব পাৰে?
- 15বুদ্ধিয়কৰ হৃদয়ে জ্ঞান অৰ্জন কৰে,
আৰু জ্ঞানী লোকে শূনাৰ দ্বাৰাই জ্ঞান বিচাৰি পায়।
- 16মানুহৰ উপহাৰে হয়তো পথ মুকলি কৰিব পাৰে,
আৰু গণ্যমান্য লোকৰ আগলৈ তেওঁক লৈ যায়।
- 17যেতিয়ালৈকে বিপক্ষ জন আহি তেওঁক প্ৰশ্ন নকৰে;
তেতিয়ালৈকে গোচৰত প্ৰথমে উপস্থিত হোৱা জন নিৰ্দোষী যেন বোধ হয়;
- 18চিঠি-খেলে বিবাদ সমাপ্ত কৰে,
আৰু পৰাক্ৰমী বিপক্ষ সকলক পৃথকে ৰাখে।
- 19দৃঢ় নগৰ জয় কৰাতকৈ ক্ষুদ্ৰ ভায়েকক জয় কৰা টান;

আৰু বিবাদ দুৰ্গত লগোৱা মাৰিৰ দৰে।

²⁰নিজৰ মুখৰ ফলেৰে পেট পৰিপূৰ্ণ হয়;

আৰু তেওঁৰ ওঁঠৰ শস্যেৰে তেওঁ সন্তুষ্ট হয়।

²¹জিভাৰ শক্তিত মৃত্যু আৰু জীৱন থাকে;

আৰু যিসকলে তাক ভাল পায়, তেওঁলোকে তাৰ ফল ভোগ কৰিব।

²²যি জনে ভাৰ্যা পায়, তেওঁ পৰম বস্তু পায়,

আৰু যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্রহ লাভ কৰে।

²³দৰিদ্ৰ লোকে কৃপাৰ বাবে বিনয় কৰে;

কিন্তু ধনৱান লোকে কঠুৱা উত্তৰ দিয়ে।

²⁴যি জনে অনেক লোকৰ সৈতে বন্ধুত্ব কৰে, তেওঁ নিজৰ সৰ্বনাশলৈহে তাকে কৰে;

কিন্তু এনে বন্ধু থাকে যি ভায়েকতকৈ আপোন হয়।

Chapter 19

¹নিজৰ সিদ্ধতাত চলা দৰিদ্ৰ লোক,

কোনো এজন কথাত বিপথগামী আৰু অজ্ঞানী লোকতকৈ ভাল।

²জ্ঞানৰ অবিহনে অভিপ্ৰায় থকা ভাল নহয়;

আৰু যি জনে বেগেৰে যায়, তেওঁ পথ হেৰুৱাই।

³মানুহৰ অজ্ঞানতাই তেওঁৰ জীৱন ধ্বংস কৰে;

আৰু তেওঁৰ হৃদয় যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে ক্ৰোধাশ্বিত হয়।

⁴ধন-সম্পত্তিয়ে অনেক বন্ধু একত্ৰিত কৰে;

কিন্তু দৰিদ্ৰ লোক নিজৰ বন্ধুসকলৰ পৰা বিছিন্ন হয়।

⁵মিছা সাক্ষী দিয়া জনে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব;

আৰু যি জনে মিছা কথা কয় তেৱোঁ অব্যাহতি নাপায়।

⁶অনেক লোকে অনুগ্রহ পাবলৈ দয়ালু লোকৰ আগত নিবেদন কৰে,

আৰু যি জনে উপহাস দিয়ে, তেওঁৰ সকলো বন্ধু হয়।

⁷যদি দৰিদ্ৰ লোকৰ ভায়েক সকলে তেওঁক ঘিণ কৰে;

তেনেহলে তাতকৈ কিমান অধিক পৰিমাণে তেওঁৰ বন্ধুসকল তেওঁৰ পৰা আঁতৰি যাব!

তেওঁ তেওঁলোকক আহ্বান কৰে, কিন্তু তেওঁলোক আতৰি যায়।

⁸যি জনে জ্ঞান লাভ কৰে, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণক প্ৰেম কৰে,

যি জনে বিবেচনা শক্তি ৰাখে, তেওঁ যি ভাল তাক বিচাৰি পায়।

⁹মিছা সাক্ষী দিয়া জনে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব;

কিন্তু মিছা কথা কোৱা জন বিনষ্ট হ'ব।

10 অজ্ঞানী লোকে বিলাসীতা জীৱন যাপন কৰা অনুপযুক্ত;

তেনেহলে ৰাজকুমাৰৰ ওপৰত দাসে শাসন কৰা তাকৈ কিমান অধিক পৰিমাণে অনুপযুক্ত!

11 মানুহৰ বিবেচনাই তেওঁক ক্ৰোধত ধীৰ কৰে,

আৰু অপৰাধ অৱমাননা কৰা তেওঁৰ গৌৰৱ।

12 ৰজাৰ ক্ৰোধ ডেকা সিংহৰ গৰ্জ্জনৰ দৰে;

কিন্তু তেওঁৰ অনুগ্ৰহ ঘাঁহৰ ওপৰত পৰা নিয়ৰৰ দৰে।

13 মুৰ্খ পুত্ৰই পিতৃলৈ ধ্বংস আনে,

আৰু কন্দল কৰা মহিলা টোপ-টোপকৈ পৰি থকা পানীৰ দৰে।

14 ঘৰ আৰু ধন-সম্পত্তি পিতৃসকলৰ পৰা পোৱা উত্তৰাধিকাৰ;

কিন্তু জ্ঞানৱতী ভাৰ্যা যিহোৱাৰ পৰা পোৱা যায়।

15 এলাহে মানুহক দুৰ্ঘোৰ নিদ্ৰাত পেলায়,

কিন্তু যিজনে কাম কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেওঁ ভোকত থাকিব।

16 যি জনে আত্মা পালন কৰে, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰে;

কিন্তু যি জনে নিজৰ পথৰ বিষয়ে চিন্তা নকৰে, তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব।

17 যি জনে দৰিদ্ৰক দয়া কৰে, তেওঁ যিহোৱাক ঋণ দিয়ে;

আৰু তেওঁ কৰা কাৰ্যৰ বিনিময়, তেওঁ তেওঁক পৰিশোধ কৰিব।

18 আশা থাকোতে নিজৰ সন্তানক নিয়মানুবৰ্তিতা শিকোৱা;

আৰু সন্তানক মাৰি পেলোৱাৰ কথা হৃদয়ত নাভাবিবা।

19 অতি ক্ৰোধী মানুহে দণ্ড পোৱা উচিত;

যদি তুমি তেওঁক মুক্ত কৰা, তেনেহলে তুমি দ্বিতীয় বাৰৰ বাবেও কৰিব লাগিব।

20 তুমি জীৱনৰ শেষ বয়সত জ্ঞানী হ'বলৈ

পৰামৰ্শ শুনা, আৰু নিৰ্দেশ গ্ৰহণ কৰা।

21 মানুহৰ হৃদয়ত বহুতো আঁচনি থাকে;

কিন্তু যিহোৱাৰ অভিপ্ৰায় থিৰে থাকিব।

22 আনুগত্য মানুহৰ ইচ্ছাৰে হয়,

আৰু মিছলীয়াতকৈ দৰিদ্ৰ লোক ভাল।

23 যিহোৱাক তেওঁৰ পাবলগীয়া সন্মান দিয়া,

আৰু সেয়ে তোমাৰ জীৱনদায়ক হ'ব,

আৰু যি জনৰ সেয়া আছে, তেওঁ তৃপ্ত হৈ থাকিব;

আৰু তেওঁ অনিষ্টৰ দ্বাৰাই পীড়িত নহ'ব।

- 24 এলেছুৰাই পাত্ৰৰ আহাৰত হাত সুমুৱাই,
এনেকি পুনৰায় মুখলৈ ঘূৰাই নিব নোৱাৰিব।
- 25 নিন্দকক প্ৰহাৰ কৰা, তাতে অশিক্ষিত দূৰদৰ্শী হ'ব;
আৰু সুবিবেচকক অনুযোগ কৰা, তাতে তেওঁ জ্ঞান লাভ কৰিব।
- 26 যি পুত্ৰই পিতৃক লুট কৰে, আৰু মাতৃক খেদি দিয়ে,
তেওঁ এনে পুত্ৰ যি জনে লাজ আৰু অপমান আনে।
- 27 হে মোৰ পুত্ৰ, যদি তুমি উপদেশ শুনিবলৈ এৰি দিয়া,
তুমি জ্ঞানৰ বাক্যৰ পৰা ভ্ৰান্ত হবা।
- 28 দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত সাক্ষীয়ে ন্যায় বিচাৰৰ নিন্দা কৰে,
আৰু দুষ্টসকলৰ মুখে অপৰাধ গ্ৰাস কৰে।
- 29 নিন্দকসকলৰ বাবে দণ্ড যুগুত আছে,
আৰু অজ্ঞানী সকলৰ পিঠিৰ বাবে সাঁচ বহা কোব যুগুত আছে।

Chapter 20

- 1 দ্ৰাক্ষাৰস নিন্দক, আৰু সুৰা দ্বন্দ্ব-কাজিয়া কৰা লোক;
যি কোনোৱে সুৰা পান কৰি মতলীয়া হয়, তেওঁ জ্ঞানী নহয়।
- 2 ৰজাৰ ক্ৰোধ যুবা সিংহৰ গৰ্জনাৰ দৰে;
যিজনে তেওঁৰ খং তুলে, তেওঁ নিজৰ জীৱন হেৰুৱাই।
- 3 বিবাদৰ পৰা দূৰত থকাই মানুহৰ সন্মান;
কিন্তু প্ৰত্যেক অজ্ঞানী লোকে বিতৰ্কত সোমায়।
- 4 এলেছুৰা লোকে শৰৎ কালত হাল নাবায়;
আৰু তেওঁ শস্য দোৱাৰ সময়ত অলপ শস্য বিচাৰে, কিন্তু একোকে নাপায়।
- 5 মানুহৰ হৃদয়ৰ অভিপ্ৰায় গভীৰ জলৰ দৰে;
কিন্তু সেই কল্পনা বিবেচক ব্যক্তিয়ে বাহিৰত প্ৰকাশ কৰে।
- 6 বহুতো লোকে নিজৰ সাধুতা ঘোষণা কৰে;
কিন্তু বিশ্বাসী লোক কোনে বিচাৰি পায়?
- 7 ন্যায় কাৰ্য কৰা লোকে নিজৰ ন্যায়পৰায়ণতাত চলে,
আৰু তেওঁক অনুসৰণ কৰা তেওঁৰ সন্তানসকল সুখী হয়।
- 8 সিংহাসনত বহা ৰজাই বিচাৰকৰ দ্বায়িত্ব পালন কৰে;
তেওঁৰ আগত থকা সকলো দুষ্টতা তেওঁৰ দৃষ্টিৰে পৰীক্ষা কৰে।
- 9 কোনে ক'ব পাৰে "মই মোৰ হৃদয় শুদ্ধ কৰি ৰাখিছোঁ,

আৰু মোৰ পাপৰ পৰা মই মুক্ত হ'লোঁ?

10পাৰ্থক্য থকা ওজন, আৰু অসমান জোখ,

এই দুয়োটাকে যিহোৱাই ঘিণ কৰে।

11এনেকি যুৱক এজনে তেওঁৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই পৰিচিত হয়,

শুদ্ধ আৰু ন্যায়পৰায়ণ আচৰণৰ দ্বাৰাই তেওঁক বুজিব পৰা যায়।

12শ্ৰৱনকাৰী কাণ আৰু দৰ্শনকাৰী চকু,

এই দুয়োকো যিহোৱাই সৃষ্টি কৰিলে।

13নিদ্ৰাক ভাল নাপাবা অথবা, তুমি দৰিদ্ৰ হবা;

তোমাৰ চকু মেলা, আৰু তোমাৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণে খোৱা বস্তু থাকিব।

14কিনা জনে কয়, “বেয়া! বেয়া!

কিন্তু যেতিয়া তেওঁ আঁতৰি যায়, তেতিয়া তেওঁ অহঙ্কাৰ কৰে।

15সোণ আৰু অজস্ৰ মূল্যবান পাথৰ আছে;

কিন্তু জ্ঞানযুক্ত ওঁঠ অমূল্য বস্তু।

16যি জনে অচিনাকীৰ জামিন হয়, তেওঁৰ বস্তু লোৱা;

যেতিয়া তেওঁ কোনো ব্যভিচাৰিণীৰ বাবে জামিন হয়, তেতিয়া তেওঁৰ পৰা বন্ধক লোৱা।

17প্ৰবঞ্চনাৰে পোৱা পিঠাৰ সুৱাদ মিঠা লাগে;

কিন্তু পাছত তেওঁৰ মুখ শিলেৰে পূৰ্ণ হয়।

18পৰামৰ্শৰ দ্বাৰাই আঁচনিবোৰ সিদ্ধ হয়;

আৰু কেৱল জ্ঞানী লোকৰ নেতৃত্বত যুদ্ধ আৰম্ভ কৰা হয়।

19পৰচৰ্চাকাৰীয়ে গুপ্ত কথা প্ৰকাশ কৰে;

সেয়ে যি জনে বহু কথা কয়, তেওঁৰ সৈতে সহযোগ নকৰিব।

20যি জনে নিজৰ পিতৃক নাইবা মাতৃক শাও দিয়ে,

ঘোৰ অন্ধকাৰত তাৰ চাকি নুমাই যায়।

21উত্তৰাধিকাৰ আৰম্ভণীতে শীঘ্ৰে পোৱা যায়;

কিন্তু শেষত সেয়ে ভাল নহব।

22এইদৰে নকৰা, “মই তোমাৰ ভুলৰ বাবে প্ৰতিকাৰ সাধিম!”

যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা, তেওঁ তোমাক উদ্ধাৰ কৰিব।

23যিহোৱাই অসমান ওজন ঘিণ কৰে,

ফাঁকি তুলাচনী ভাল নহয়।

24মানুহৰ ভৰিৰ খোজ যিহোৱাৰ পৰিচালিত;

তেনেহলে মানুহে কেনেকৈ নিজৰ পথ বুজিব?

- 25 কোনো লোকে হঠাতে “এই বস্তু পবিত্ৰ” বুলি কোৱা, মানুহ;
আৰু সঙ্কল্প কৰাৰ পাছত তাৰ অৰ্থ কি সেই বিষয়ে চিন্তা কৰা মানুহৰ বাবে ফাল্দি দৰে।
- 26 জ্ঞানী ৰজাই দুষ্টসকলক পৃথক কৰে,
আৰু তাৰ পাছত তেওঁ শস্য মৰা গাড়ী তেওঁলোকৰ ওপৰেদি চলায়।
- 27 মানুহৰ আত্মা যিহোৱাৰ প্ৰদীপস্বৰূপ;
সেয়ে তেওঁ সকলোৰে অন্তৰৰ ভিতৰ অংশ বিচাৰে।
- 28 বিশ্বাসযোগ্য আৰু বিশ্বস্ততাৰ নিয়মে ৰজাক সংৰক্ষিত কৰে,
আৰু তেওঁৰ সিংহাসন প্ৰেমৰ দ্বাৰাই নিৰাপদে থাকে।
- 29 যুৱকৰ বলেই তেওঁৰ গৌৰৱ,
আৰু পকা চুলিয়ে বৃদ্ধ লোকৰ অভিজ্ঞতা দৰ্শাই।
- 30 ঘা লগোৱা প্ৰহাৰে দুষ্টতা পৰিষ্কাৰ কৰে,
আৰু প্ৰহাৰে অন্তৰৰ গভীৰতম অংশ পৰিষ্কাৰ কৰে।

Chapter 21

- 1 ৰজাৰ হৃদয় যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা বৈ থকা পানীৰ দৰে;
তেওঁ এই পানী যি দিশলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই দিশলৈ বোৱায়।
- 2 সকলো মানুহৰ পথ তেওঁৰ নিজৰ দৃষ্টিত ন্যায়;
কিন্তু যিহোৱাই হৃদয় জোখে।
- 3 যি সত্য আৰু ন্যায়, এনে কাৰ্য কৰা;
বলিদানতকৈ এই কৰ্ম সমূহ যিহোৱাৰ গ্ৰহণীয়।
- 4 অহঙ্কাৰী দৃষ্টি আৰু দান্তিক হৃদয়;
দুষ্ট লোকৰ প্ৰদীপ পাপেৰে পৰিপূৰ্ণ।
- 5 পৰিশ্ৰমী লোকৰ কল্পনাই কেৱল উন্নতিলৈ লৈ যায়;
কিন্তু যি সকলে খৰকৈ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকলৈ কেৱল দৰিদ্ৰতা আহে।
- 6 মিছলীয়া জিভাৰ দ্বাৰাই অৰ্জন কৰা ধন-সম্পত্তি
অস্থায়ী ভাপ, সেইবোৰ মৃত্যু বিচাৰে,
- 7 দুষ্ট লোকৰ অত্যাচাৰে তেওঁলোকক দুৰ কৰিব;
কাৰণ তেওঁলোকে ন্যায় পথত চলিবলৈ অসম্মত হয়।
- 8 অপৰাধীৰ পথ কুটিল হয়,
কিন্তু যি জন শুদ্ধ, তেওঁ সৎ কাৰ্য কৰে।
- 9 দন্দুৱী স্বভাৱৰ ভাৰ্যাৰ সৈতে ঘৰত বাস কৰাতকৈ,

ঘৰৰ চালৰ এচুকত বাস কৰাই ভাল।

10দুষ্ট লোকৰ আত্মাই পাপ আকাঙ্ক্ষা কৰে,

আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ চুবুৰীয়া কৃপা দৃষ্টি নাপায়।

11যেতিয়া নিন্দক লোকে দণ্ড পায়, তেতিয়া অশিক্ষিত লোক জ্ঞানী হয়,

আৰু যেতিয়া জ্ঞানী লোকে নিৰ্দেশ পায়, তেতিয়া তেওঁৰ জ্ঞান বৃদ্ধি হয়।

12যি জনে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁ দুষ্ট লোকৰ ঘৰ পৰ্যবেক্ষণ কৰে;

তেওঁ দুষ্ট লোকলৈ সৰ্বনাশ কঢ়িয়াই আনে।

13যি জনে দৰিদ্ৰ লোকৰ কাতৰোক্তি নুশনে,

সেই জন যেতিয়া কান্দিব, তেতিয়া কোনেও নুশনিব।

14গুপ্ত উপহাৰ ক্ৰোধ শান্ত কৰে,

আৰু গোপন উপহাৰে প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ পৰা আঁতৰায় ৰাখে।

15যেতিয়া ন্যায় বিচাৰ হয়, তেতিয়া ন্যায় কৰা জনে আনন্দ পায়;

কিন্তু কুকৰ্ম কৰা জনলৈ সৰ্বনাশ কঢ়িয়াই আনে।

16যি জনে বিবেচনা শক্তিৰ পথৰ পৰা ভ্ৰমি ফুৰে,

সেই জনে মৃত সকলৰ সমাজত জিৰণী ল'ব।

17যি মানুহে ৰং-ধেমালি কৰি ভাল পায়, তেওঁ দৰিদ্ৰ হ'ব;

আৰু যি জনে দ্ৰাক্ষাৰস আৰু তেল ভাল পায় তেওঁ ধনৱান নহ'ব।

18সৎ কাৰ্য কৰা লোকৰ বাবে দুষ্টলোকে প্ৰায়শ্চিত্ত পায়;

আৰু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ বাবে বিশ্বাসঘাতকৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হয়।

19দ্বন্দ্বুৰী আৰু সকলো সময়তে অভিযোগ কৰি থকা মহিলাৰ সৈতে বাস কৰাতকৈ,

মৰুভূমিত বাস কৰাই ভাল।

20জ্ঞানী লোকৰ ঘৰত বহুমূল্য বস্তু আৰু তেল থাকে;

কিন্তু অজ্ঞানী লোকে সেইবোৰ অপব্যৱহাৰ কৰে।

21যি জনে সৎ কাৰ্য কৰে আৰু দয়ালু হয়,

তেওঁ জীৱন পায়, উচিত সিদ্ধান্ত লয়, আৰু সন্মান লাভ কৰে।

22জ্ঞানী লোকে বীৰসকলৰ নগৰৰ বিৰুদ্ধে উঠি যায়,

আৰু সুৰক্ষা দিয়া দুৰ্গ তেওঁ ধ্বংস কৰে।

23যি জনে নিজৰ মুখ আৰু জিভা চম্ভালি ৰাখে,

তেওঁ সঙ্কটৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰে।

24গৰ্বি আৰু অহঙ্কাৰী লোকক “নিন্দক” বুলি কোৱা হয়;

তেওঁ দাস্তিকতাৰে কাৰ্য কৰে।

- 25 এলেহুৱা লোকৰ অভিলাষে তেওঁক বধ কৰে;
কাৰণ তেওঁৰ হাতে কাম কৰিবলৈ অমান্তি হয়।
- 26 ওৰে দিনটো তেওঁ অধিকতকৈ অধিক পাবলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰে;
কিন্তু সৎ কাৰ্য কৰা জনে দান দিয়ে, আৰু দান দিয়া বন্ধ নকৰে।
- 27 দুষ্ট লোকৰ বলিদান ঘৃণনীয়;
তাতে বেয়া মনোভাৱেৰে অনাৰ বাবে তাতকৈ কিমান বেছি ঘৃণনীয় হ'ব।
- 28 মিছা সাক্ষী দিয়া জন ধ্বংস হ'ব;
কিন্তু কথা শুনা জনে, তেওঁ সকলো সময়ৰ বাবে কথা ক'ব।
- 29 দুষ্ট লোকে নিজকে পৰাক্ৰমী দেখুৱাই;
কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকে নিজৰ পথ বিবেচনা কৰে।
- 30 যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰজ্ঞা, বিবেচনা,
বা পৰামৰ্শ একোৱেই স্থিৰ হ'ব নোৱাৰে।
- 31 যুদ্ধৰ দিনৰ বাবে ঘোঁৰাক সু-সজ্জিত কৰা হয়,
কিন্তু জয় যিহোৱাৰ কাৰণেহে হয়।

Chapter 22

- 1 প্ৰচুৰ ধনতকৈয়ো সুনাম মনোনীত কৰা,
সোণ আৰু ৰূপতকৈ অনুগ্রহ উত্তম।
- 2 ধনী আৰু দৰিদ্ৰ লোক উভয়ৰে মাজত কোনো পাৰ্থক্য নাই,
তেওঁলোকৰ সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা যিহোৱা হয়।
- 3 দুৰদৰ্শী লোকে বিপদ দেখা পায়, আৰু নিজকে লুকুৱাই ৰাখে;
কিন্তু অশিক্ষিত লোক আগুৱাই যায়, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ বাবে কষ্ট পায়।
- 4 যিহোৱালৈ ৰখা ভয় নম্ৰতা, সম্পত্তি,
আৰু জীৱনলৈ সন্মান আনে।
- 5 কুটিল লোকৰ পথত কাঁইট আৰু প্ৰৱৰ্ণনাৰ ফাল্ড থাকে;
যিজনে নিজৰ আত্মা ৰক্ষা কৰে, তেওঁ সেইবোৰৰ পৰা দূৰত থাকে।
- 6 সন্তানক তাৰ চলিবলগীয়া পথ অনুসাৰে শিক্ষা দিয়া,
তাতে তেওঁ প্ৰাপ্ত বয়স্ক হ'লেও তেওঁ তাৰ পৰা ঘূৰি নাহিব।
- 7 ধনী লোকে দৰিদ্ৰ লোকৰ ওপৰত শাসন কৰে,
আৰু যিজনে ধাৰ লয়, তেওঁ ধাৰ দিয়া জনৰ দাস হয়।
- 8 যি জনে দুষ্টতাৰ গুটি সিটে, তেওঁ সমস্যাৰ শস্য দাব;

আৰু তেওঁৰ ক্ৰোধৰ লাঠি ব্যৱহাৰ কৰা নহ'ব।

⁹উদাৰ দৃষ্টিৰ লোক আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব,

কাৰণ তেওঁ দৰিদ্ৰৰ সৈতে নিজৰ আহাৰ ভাগ কৰে।

¹⁰নিন্দকক উলিয়াই পঠোৱা, তেতিয়া তাত আৰু বিবাদ নহ'ব,

এনে কি বিৰোধ আৰু অপমানো নহ'ব।

¹¹যিজনে শুদ্ধ হৃদয় ভাল পায়,

আৰু যাৰ কথা অমায়িক,

তেওঁৰ বন্ধুৰ বাবে তেওঁৰ এজন ৰজা হ'ব।

¹²যিহোৱাৰ চকুৱে জ্ঞানৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখে;

কিন্তু তেওঁ বিশ্বাসঘাতকৰ কথা উৎখাত কৰে।

¹³এলেহুৱাই কয়, "বাটত এটা সিংহ আছে!

মুকলি ঠাইত মোক বধ কৰিব।"

¹⁴ব্যভিচাৰিণীৰ মুখ দ' গাঁতৰ দৰে;

যি কোনোৱে সেই গাঁতত পৰিব তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্জ্বলিত হ'ব।

¹⁵সন্তানৰ হৃদয়ত মূৰ্খতা আৱদ্ধ হৈ থাকে;

কিন্তু চেকনীৰ অনুশাসনে তাক তাৰ পৰা দূৰ কৰে।

¹⁶নিজৰ ধন বৃদ্ধি কৰিবলৈ দৰিদ্ৰ লোকক উপদ্ৰৱ কৰা জন,

বা ধনী লোকক দান দিয়া জন, দৰিদ্ৰ হ'ব।

¹⁷জ্ঞানী লোকৰ কথা শুনা; আৰু মনোযোগ দিয়া;

আৰু মোৰ জ্ঞানৰ কথাত তোমাৰ হৃদয় মনোনিবেশ কৰা।

¹⁸কাৰণ তুমি যদি সেইবোৰক তোমাৰ অন্তৰত ৰাখা, আৰু যদি সেই সকলোবোৰ তোমাৰ গুঁঠত থাকে,

তেনেহ'লে সেয়ে তোমাৰ বাবে সুখজনক হ'ব।

¹⁹সেয়ে তোমাৰ বিশ্বাস যাতে যিহোৱাত হ'ব পাৰে,

মই আজি সেইবোৰ তোমাক শিকালো, এনে কি কেৱল তোমাকেই এই সকলো শিকালোঁ।

²⁰পৰামৰ্শ আৰু জ্ঞানৰ বিষয়ে

মই তোমাৰ বাবে ত্ৰিশটা নীতিবচন লিখা নাই নে?

²¹তোমাক বিশ্বাসযোগ্য বাক্যৰ সত্যতাক শিকালোঁ,

যাতে তোমাক পঠোৱা সকলক তুমি বিশ্বাসযোগ্য উত্তৰ দিব পাৰা।

²²দৰিদ্ৰ লোকৰ বস্ত্ৰ কাঢ়ি নলবা, কিয়নো তেওঁ দৰিদ্ৰ;

বা দুৱাৰত থকা অভাবি লোকক দমন নকৰিবা।

²³কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ অভিযোগৰ প্ৰতিবাদ কৰিব,

আৰু যি সকলে তেওঁলোকৰ বস্তু কাঢ়ি লয়, তেওঁ তেওঁলোকৰ জীৱন কাঢ়ি ল'ব।

²⁴যিজনে ক্ৰোধেৰে শাসন কৰে, তেওঁৰ সৈতে বন্ধুত্ব নকৰিবা,

আৰু ক্ৰোধী লোকৰ সৈতে তুমি যোৱা উচিত নহয়;

²⁵নহ'লে তুমি তেওঁৰ আচৰণ শিকিবা,

আৰু তুমি নিজকে নিজে ফালদত পেলাবা।

²⁶ধনৰ বিষয়ে অস্বীকাৰ কৰা জনৰ দৰে নহবা,

আৰু তুমি অন্য লোকৰ ধাৰৰ বাবে জামিনদাৰ হোৱা উচিত নহয়।

²⁷যদি ধাৰ শুজিবলৈ তোমাৰ উপায় নাথাকে,

তেনেহ'লে তোমাৰ শুৱাপাটি তোমাৰ পৰা তেওঁ লৈ যোৱাত কিহে বাধা দিব পাৰিব?

²⁸তোমাৰ পিতৃয়ে স্থাপন কৰা,

পূৰ্বৰ সীমাৰ শিল নুগুচাবা।

²⁹নিজৰ কামত নিপুন থকা লোকক তুমি দেখিছা নে? তেওঁ ৰজাৰ আগত থিয় হ'ব,

তেওঁ সৰ্বসাধাৰণ লোকৰ আগত থিয় নহ'ব।

Chapter 23

¹যেতিয়া তুমি কোনো শাসনকৰ্তাৰ সৈতে ভোজনত বহা,

তেতিয়া তোমাৰ সন্মুখত কোন আছে সাৱধানে লক্ষ্য কৰিবা।

²কাৰণ তুমি যদি অধিক আহাৰ খাবলৈ ভাল পোৱা,

তেনেহ'লে নিজৰ ডিঙিত নিজে ছুৰী দিবা।

³তেওঁৰ উত্তম খোৱা বস্তুলৈ হেঁপাহ নকৰিবা,

কিয়নো সেয়ে প্ৰবঞ্চক আহাৰ।

⁴ধনী হ'বলৈ অধিক কষ্ট নকৰিবা,

কেতিয়া বন্ধ কৰিব লাগে সেই কথা জানিবলৈ যথেষ্ট জ্ঞানী হোৱা।

⁵যেতিয়া তোমাৰ দৃষ্টি ধনত পৰে, সেয়ে গুচি যায়,

আৰু হঠাতে ডেউকা লগাই,

আৰু ঈগলৰ দৰে আকাশলৈ উৰি যায়।

⁶তোমাৰ আহাৰলৈ কোনো লোকে বহু সময় চাই থাকিলে, পাপী মানুহৰ আহাৰ ভোজন নকৰিবা,

আৰু তেওঁৰ উত্তম খোৱা বস্তুলৈ হেঁপাহ নকৰিবা;

⁷কাৰণ তেওঁ এনে এজন মানুহ যি তোমাৰ আহাৰৰ হিচাপ লয়।

তেওঁ তোমাক কয়, "ভোজন-পান কৰা!"

কিন্তু তেওঁৰ হৃদয় তোমাৰ সৈতে নাথাকে।

- ৪তুমি যি অলপ খাইছা, সেয়াও বমি কৰিবা,
আৰু তোমাৰ অভিনন্দন বৃথা হ'ব।
- ৯অজ্ঞানী লোকে শূনি থকাকৈ কথা নকবা;
কিয়নো তেওঁ তোমাৰ প্ৰজ্ঞাৰ কথা তুচ্ছ কৰিব।
- ১০পুৰণি সীমাৰ দেৱাল আতৰাই নিদিবা,
বা অনাথ সকলৰ পথাৰৰ সীমালঙ্ঘন নকৰিবা;
- ১১কিয়নো তেওঁলোকৰ মুক্তিকৰ্তা বলৱান;
আৰু তেওঁ তোমাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ হৈ প্ৰতিবাদ কৰিব।
- ১২তোমাৰ হৃদয়ে অনুশাসনলৈ মনোযোগ দিয়ক,
আৰু জ্ঞানৰ কথালৈ তোমাৰ কাণ পাত।
- ১৩সন্তানক শাস্তি দিবলৈ ক্ৰটি নকৰিবা;
কিয়নো তুমি তাক চেকনীৰে কোবালে সি নমৰিব।
- ১৪তুমি যদি তাক চেকনীৰে কোবোৱা,
তেনেহ'লে তুমি তাৰ আত্মা চিয়োলৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবা।
- ১৫হে মোৰ পুত্ৰ, যদি তোমাৰ হৃদয় জ্ঞানী হয়,
তেনেহ'লে মোৰ হৃদয়ো আনন্দিত হ'ব;
- ১৬যেতিয়া তোমাৰ ওঁঠে যথার্থ কথা কয়,
তেতিয়া মোৰ অন্তঃকৰণ উল্লাসিত হয়।
- ১৭তোমাৰ হৃদয়ে পাপীক ঈৰ্ষা নকৰক;
কিন্তু তুমি ওৰে দিনটো যিহোৱাৰ ভয়ত থাকা;
- ১৮অৱশ্যে ইয়াত তোমাৰ ভবিষ্যত জড়িত হৈ আছে,
আৰু তোমাৰ আশা খণ্ডন কৰা নহব।
- ১৯হে মোৰ পুত্ৰ, শূনা আৰু জ্ঞানী হোৱা,
আৰু তোমাৰ হৃদয় সৰল পথত চলোৱা।
- ২০সুৰা প্ৰিয় লোকৰ সৈতে সহযোগী নহ'বা,
বা অধিক মাংস ভোজন কৰা সকলৰ সঙ্গী নহবা।
- ২১কাৰণ মতলীয়া আৰু খকুৱা লোক দৰিদ্ৰ হয়,
আৰু মানুহৰ টোপনিয়ে তেওঁলোকক ফটা বস্ত্ৰ পিন্ধায়।
- ২২তোমাক জন্ম দিয়া পিতৃৰ কথা শূনা,
আৰু তোমাৰ মাতৃৰ বৃদ্ধা অৱস্থাত তেওঁক হেয়জ্ঞান নকৰিবা।
- ২৩সত্যক কিনা, কিন্তু ইয়াক বিক্ৰী নকৰিবা;

প্ৰজ্ঞা, অনুশাসন, আৰু সুবিবেচনা কিনা।

24ন্যায় কাৰ্য কৰা জনৰ পিতৃ অতিশয় উল্লাসিত হয়,
আৰু স্ত্ৰী পুত্ৰৰ জন্মদাতাই তেওঁৰ বাবে আনন্দ কৰিব।

25তোমাৰ পিতৃ আৰু মাতৃক আনন্দিত হ'বলৈ দিয়া,
আৰু তোমাৰ জন্মদাতাক উল্লাসিত হ'ব দিয়া।

26হে মোৰ পুত্ৰ, তোমাৰ হৃদয় মোক দিয়া,
তোমাৰ চকুক মোৰ পথলৈ নিৰীক্ষণ কৰিবলৈ দিয়া।

27কাৰণ বেশ্যা দ গাঁতৰ দৰে,
আৰু অন্য লোকৰ ভাৰ্যা ঠেক নাদৰ দৰে।

28তেওঁ ডকাইতৰ দৰে খাপ দি থাকে,
আৰু মনুষ্যসকলৰ মাজত বিশ্বাসঘাতকতৰ দল বৃদ্ধি কৰে।

29কাৰ দুৰ্দশা আছে? কাৰ দুখ আছে? কোনে কাজিয়া কৰে?
কোনে অভিযোগ কৰে? কোনে অকাৰণে মাৰ খায়? কাৰ চকু ৰঙা হয়?

30যিসকলে বহুদিন দ্ৰাক্ষাৰসত লিপ্ত থাকে,
আৰু যিসকলে দ্ৰাক্ষাৰসৰ মিহলাবলৈ চেষ্টা কৰে।

31যেতিয়া দ্ৰাক্ষাৰস ৰঙা হৈ থাকে,
পাত্ৰত দগমগায়,
আৰু সহজে পেটলৈ যায়, তেতিয়া তালৈ দৃষ্টি নকৰিব।

32শেষতে সেয়ে সাপৰ নিচিনাকৈ কামুৰিব,
আৰু বিষাক্ত সাপৰ দৰে ইয়াৰ দংশন।

33তোমাৰ চকুৱে আচৰিত বস্তু দেখিব,
আৰু তোমাৰ হৃদয়ে মন্দ কথা কব;

34প্ৰচণ্ড সমুদ্ৰৰ ওপৰত শোৱা জনৰ দৰে,
বা জাহাজৰ মাজস্থলৰ ওপৰত শোৱা লোকৰ দৰে হবা;

35তুমি কবা, “তেওঁলোকে মোক মাৰিলে!” কিন্তু মই আঘাত পোৱা নাই,
তেওঁলোকে মোক প্ৰহাৰ কৰিলে, কিন্তু মই অনুভব কৰা নাই।
মই যেতিয়া সাৰ পাম? তেতিয়া মই পুনৰ দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিম।”

Chapter 24

1দুষ্ট লোকক ঈৰ্ষা নকৰিবা,

নাইবা তেওঁলোকৰ লগত থাকিবলৈ ইচ্ছা নকৰিবা;

- ২ কাৰণ তেওঁলোকৰ হৃদয়ে অত্যাচাৰৰ চক্ৰান্ত কৰে,
আৰু তেওঁলোকৰ ওঁঠে সমস্যাৰ কথা কয়।
- ৩ প্ৰজ্ঞাৰ দ্বাৰাই ঘৰ নিৰ্মাণ হয়,
আৰু বিবেচনাৰ দ্বাৰাই ঘৰ সংস্থাপন হয়।
- ৪ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই কোঠালিবোৰ পৰিপূৰ্ণ হয়,
লগতে সকলো বহুমূল্য আৰু আনন্দদায়ক বস্তুৰে পৰিপূৰ্ণ হয়।
- ৫ সাহসী লোক বলৱান হয়,
কিন্তু বলৱান লোকতকৈ জ্ঞানী লোক ভাল।
- ৬ জ্ঞানপূৰ্ণ পৰামৰ্শৰ দ্বাৰাই তুমি তোমাৰ যুদ্ধ আৰম্ভ কৰিব পাৰা,
আৰু বহুতো উপদেষ্টাৰ সৈতে জয় লাভ হয়।
- ৭ অজ্ঞানী লোকৰ বাবে প্ৰজ্ঞা অতি উচ্চ বিষয়;
আৰু দুৱাৰত তেওঁ কথা কয়।
- ৮ তাত আমাৰ এজন দুষ্ট কাৰ্য কল্পনা কৰা লোক আছে,
লোকসকলে তেওঁক পৰিকল্পনাৰ পৰিচালক বুলি কয়।
- ৯ মূৰ্খৰ পৰিকল্পনাই পাপ হয়,
আৰু নিন্দক লোকক মানুহে ঘৃণা কৰে।
- ১০ সমস্যাৰ দিনত যদি তোমাৰ ভীৰুতা দেখুওৱা,
তেনেহ'লে তোমাৰ বল নিহঁকটিয়া।
- ১১ মৃত্যুলৈ লৈ যোৱা লোকসকলক ৰক্ষা কৰা,
আৰু বধ কৰিবলৈ নিয়াত হতভম্ব হোৱাসকলক তুমি যদি পাৰা ঘূৰাই আনা।
- ১২ তুমি যদি কোৱা, “আমি এই বিষয়ে একো নাজানো।”
তুমি কি কৈছা? সেই বিষয়ে যি জনাই হৃদয় পৰীক্ষা কৰে, তেওঁ জানো নুবুজে?
আৰু যিজনো তোমাৰ জীৱন ৰক্ষা কৰে, তেওঁ জানো এই বিষয়ে নাজানে?
ঈশ্বৰে মানুহক কৰ্ম অনুসাৰে জানো ফল নিদিয়ে?
- ১৩ হে মোৰ পুত্ৰ, মৌ খোৱা, কাৰণ ই ভাল,
আৰু মৌ চাকৰ পৰা নিগৰি অহা মৌ তোমাৰ জিভাৰ বাবে সুস্বাদু।
- ১৪ তেনেকৈ প্ৰজ্ঞা তোমাৰ আত্মাৰ বাবে
তুমি যদি তাক বিচাৰি পোৱা তাত তোমাৰ ভবিষ্যত আছে,
আৰু তোমাৰ আশা খণ্ডন কৰা নহব।
- ১৫ ন্যায় কাৰ্য কৰাসকলৰ ঘৰ যিজনে আক্ৰমণ কৰে,
তেনে দুষ্ট মানুহৰ দৰে তুমি মিছা কথা নকবা,

তেওঁলোকৰ ঘৰ ধ্বংস নকৰিবা।

16 কাৰণ যিসকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে তেওঁলোক সাতবাৰ পৰিলেও,

তেওঁ পুনৰ উঠিব।

কিন্তু দুষ্ট লোক দুৰ্যোগত পৰি বিনষ্ট হয়।

17 যেতিয়া তোমাৰ শত্ৰুৰ পতন হয়, তেতিয়া আনন্দ নকৰিবা,

আৰু যেতিয়া তেওঁ উজুতি খায়, তেতিয়া তোমাৰ মনক উল্লাসিত হ'বলৈ নিদিবা।

18 কিয়নো যিহোৱাই চাব আৰু অগ্ৰাহ্য কৰিব,

আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ ক্ৰোধ দূৰ কৰিব।

19 কুকৰ্ম কৰা সকলৰ বাবে উদ্ভিন্ন নহবা,

আৰু দুষ্ট লোকক সঁচা নকৰিবা,

20 কাৰণ দুষ্ট লোকৰ কোনো ভবিষ্যত নাই,

আৰু দুষ্ট লোকৰ প্ৰদীপ নুমাই যাব।

21 হে মোৰ পুত্ৰ, যিহোৱালৈ ভয় কৰা, আৰু ৰজাক ভয় কৰা।

তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰা সকলৰ সৈতে সহযোগ নকৰিবা।

22 কাৰণ হঠাতে তেওঁলোকলৈ বিপৰ্যয় আহিব,

তেওঁলোক দুয়োৰে পৰা বিনাশ কিমান পৰিমানে হ'ব কোনে জানে?

23 এই সকলো জ্ঞানী লোকৰ বচন।

বিচাৰত পক্ষপাত কৰা উচিত নহয়।

24 যি জনে দোষীজনক কয়, "তুমি নিৰ্দোষী হোৱা,"

তেওঁক মানুহে শাও দিব, আৰু দেশবাসীয়ে ঘিণ কৰিব।

25 কিন্তু যিসকলে দুষ্টলোকক নিন্দা কৰে, তেওঁলোক আনন্দিত হ'ব,

আৰু তেওঁলোকলৈ ওপৰত উত্তম আশীৰ্ব্বাদ আহে।

26 যি জনে সত্যতাত উত্তৰ দিয়ে,

তেওঁ ওঁঠক চুমা খায়।

27 তোমাৰ বাহিৰৰ কাম প্ৰস্তুত কৰা,

আৰু নিজৰ বাবে মুকলি ঠাইত সকলো বস্তু যুগুত কৰা,

আৰু তাৰ পাছতহে তোমাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰা।

28 কাৰণ নোহোৱাকৈ তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ অহিতে সাক্ষী নহবা;

আৰু তোমাৰ মুখেৰে প্ৰতাৰণা নকৰিবা।

29 এইদৰে নকৰা, "তেওঁ মোলৈ যিদৰে কৰিলে, মইয়ো তালৈ সেইদৰেই কৰিম;

তেওঁ যি কৰিলে তাৰ প্ৰতিফল মই তেওঁক দিম।"

- 30মই এলেছৱা মানুহৰ পথাৰৰ মাজেৰে গৈছিলোঁ,
জ্ঞানশূন্য মানুহৰ দ্রাক্ষাবাৰীৰ ওচৰেদি গৈছিলো।
- 31চাৰিওফালে কাঁইটীয়া বন গজিছিল,
গোটেই পথাৰ কাঁইটে ঢাকি ধৰিছিল,
আৰু সীমাত থকা শিলৰ বেৰা ভাঙি গৈছিল।
- 32তাৰ পাছত মই চাই বিবেচনা কৰিলোঁ;
আৰু চালো আৰু শিক্ষা পালোঁ।
- 33“অলপ টোপনি, আৰু অলপ টোপনি,
জীৰণি লবলৈ হাত সাৱটি থাকিলে,
34দৰিদ্ৰতা ডকাইতৰ দৰে তোমালৈ আহিব,
আৰু তোমাৰ প্ৰয়োজনীয়তা সুসজ্জিত যুদ্ধাৰুৰ দৰে আহিব।

Chapter 25

- 1যিহুদাৰ ৰজা হিষ্কিয়াৰ লোকসমূহে সংগ্ৰহ কৰা চলোমনৰ নীতিবাক্য এইবোৰ।
- 2বিষয়সমূহ গোপন ৰখা ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ;
কিন্তু কথা অনুসন্ধান কৰি মুকলি কৰা ৰজাসকলৰ গৌৰৱ।
- 3উচ্চতাৰ কাৰণে আকাশ, আৰু গভীৰতাৰ কাৰণে পৃথিৱী যিদৰে।
সেইদৰে ৰজাসকলৰ হৃদয় অনুসন্ধান কৰা নাযায়।
- 4ৰূপৰ পৰা ধাতুমল দূৰ কৰা;
ধাতুৰ কাম কৰা জনে তেওঁৰ শিল্পকাৰ্যত ৰূপ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে;
- 5তাৰ উপৰিও ৰজাৰ সন্মুখৰ পৰা দুষ্টক দূৰ কৰা;
ন্যায় কাৰ্য কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সিংহাসন স্থাপিত হব।
- 6ৰজাৰ সন্মুখত নিজকে নিজে প্ৰশংসা নকৰিবা;
আৰু মহান লোকৰ বাবে ৰখা ঠাইত তুমি থিয় নহ'বা।
- 7উচ্চপদস্থ ব্যক্তিৰ উপস্থিতিত অপদস্থ হোৱাতকৈ,
“ইয়ালৈ আঁহা”, এই বুলি তেওঁ তোমাক কোৱা ভাল।
তোমাৰ সাক্ষ্য কি আছিল
- 8বিচাৰলৈ বেগাই উপস্থিত নহ'বা;
কাৰণ যেতিয়া তোমাৰ চুবুৰীয়াই তোমাক লাজ দিব।
তেতিয়া শেষত তুমি কি কৰিবা?
- 9তোমাৰ আৰু চুবুৰীয়া মাজৰ বিবাদ নিজেই বিচাৰ কৰা,

কিন্তু আন জনৰ গুপ্ত কথা প্ৰকাশ নকৰিবা;

10 তোমাৰ কথা যিজনে শুনে তেওঁ তোমাক লাজত পেলাব,
আৰু দুই লোকে তোমাৰ বিষয়ে গোচৰ দিলে গুপ্তে নাথাকিব।

11 ভাল কথা কোৱাটো

ৰূপত খটোৱা সোণৰ আপেলৰ দৰে,

12 শুদ্ধ সোণেৰে গঢ়া সোণৰ আঙঠি বা অলঙ্কাৰ যেনে,
জ্ঞানী লোকৰ অনুযোগ শুনা কাণো তেনে।

13 শস্য দোৱাৰ সময়ত হিমৰ ঢেঁচা যেনে,
বিশ্বাসী বাৰ্তাবাহক পঠোৱা সকলৰ বাবে তেনে;
তেওঁ তেওঁৰ মালিকৰ আত্মা সতেজ কৰে;

14 বৰষুণ নোহোৱাকৈ মেঘ আৰু বতাহ যেনে,
যিজনে মিছাকৈয়ে দান দিছোঁ বুলি অহঙ্কাৰ কৰে।

15 ধৈৰ্যেৰে শাসনকৰ্ত্তাই প্ৰত্যয় জন্মাব পাৰে,
আৰু নম্ৰ জিভাই হাড় ভাঙিব পাৰে।

16 তুমি যদি মৌ বিচাৰি পোৱা, যিমান প্ৰয়োজন সিমানহে খাবা;
নহ'লে মৌ অতিৰিক্ত খালে তুমি বমি কৰিবা।

17 তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ ঘৰলৈ সঘনে নাযাবা,
তেওঁ তোমালৈ আমনি পাই তোমাক ঘিণ কৰিব।

18 যিজনে চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিয়ে,
তেওঁ যুদ্ধত ব্যৱহাৰ কৰা গদা, বা তৰোৱাল, বা তীক্ষ্ণ কাড়ৰ দৰে।

19 বেয়া দাঁত অথবা পিছল খোৱা ভৰিৰ যেনে।

সঙ্কটৰ সময়ত অবিশ্বাসী লোকক বিশ্বাস কৰা তেনে;

20 কোনো এজনে মনৰ বেজাৰত গীত গোৱা যেনে।

জাৰ কালিত কপোৰ সোলোকাই থোৱা মানুহ;

বা খাৰৰ ওপৰত দিয়া ভিনেগাৰো তেনে।

21 তোমাৰ শত্ৰু যদি ক্ষাধাতুৰ হয়, তেনেহ'লে তেওঁক আহাৰ খাবলৈ দিয়া;

আৰু তেওঁ যদি তৃষ্ণাতুৰ হয়, তেনেহ'লে তেওঁক পানী খাবলৈ দিয়া।

22 কিয়নো সেইদৰে কৰিলে, তুমি তেওঁৰ মুৰত জ্বলি থকা আঙঠা বেলচাৰে আঁতৰাই দিয়া হ'ব,
আৰু যিহোৱাই তোমাক পুৰস্কাৰ দিব।

23 উত্তৰৰ বতাহে যেনেকৈ বৃষ্টি আনে,

তেনেকৈ যিজনে গুপ্ত কথা কয় তেওঁৰ মুখমণ্ডল ঘৃণনীয়।

- 24 দ্বন্দ্বুৰী মহিলাৰ সৈতে ঘৰত বাস কৰাতকৈ,
ঘৰৰ ছালৰ এচুকত থকাই ভাল।
- 25 তৃষ্ণাতুৰ লোকৰ বাবে চৈচা পানী যেনে,
দূৰ দেশৰ পৰা অহা মঙ্গল সম্বাদো তেনে।
- 26 ঘোলা পানীৰ নিজৰা, বা নষ্ট হৈ যোৱা ভুমুক যেনে,
দুষ্ট লোকৰ সন্মুখত ভাল মানুহো খৰক-বৰক হোৱাও তেনে।
- 27 অধিককৈ মৌ খোৱা ভাল নহয়,
সেয়া সন্মানৰ ওপৰি সন্মান বিচৰাৰ দৰে হয়।
- 28 যি জনে নিজৰ মনক দমন নকৰে,
তেওঁ গড় ভগা বা গড় নথকা নগৰৰ দৰে।

Chapter 26

- 1 গ্ৰীষ্ম কালত বৰফ, আৰু শস্য দোৱাৰ সময়ত বৃষ্টি যেনে,
সেইদৰে অজ্ঞানীয়ে সন্মান পোৱাৰ যোগ্য নহয়।
- 2 যিদৰে ঘৰ চিৰিকাই জাপ মাৰি মাৰি খোৱা বস্তু গিলি ক্ষিপ্ৰ গতিত উৰি যায়,
সেইদৰে অকাৰণে দিয়া শাও প্ৰজ্বলিত নহয়।
- 3 ঘোঁৰাৰ বাবে চাবুক আৰু গাধৰ বাবে লাগাম,
আৰু অজ্ঞানীসকলৰ পিঠিৰ বাবে চেকনী।
- 4 অজ্ঞানীক উত্তৰ নিদিবা, আৰু অজ্ঞানীৰ অজ্ঞানতাত সহযোগ নকৰিবা;
নহ'লে তুমি তেওঁৰ দৰেই হ'বা।
- 5 অজ্ঞানীক উত্তৰ দিয়া আৰু তেওঁৰ অজ্ঞানতাত সহযোগ কৰা;
সেয়ে তেওঁ নিজৰ দৃষ্টিত জ্ঞানী বোধ নকৰিব।
- 6 যি জনে অজ্ঞানী লোকৰ হাতত বাৰ্তা পঠিয়াই,
তেওঁ নিজৰ ভৰি নিজে কাটি পেলায়, আৰু অত্যাচাৰ ভোগ কৰে।
- 7 ঘৰৰ ৰুগীৰ ভৰি যিদৰে তললৈ ওলমি থাকে,
অজ্ঞানীসকলৰ মুখত নীতিবাক্যও সেইদৰে।
- 8 ফিঙ্গাত শিল বন্ধা যেনে,
অজ্ঞানীক সন্মান দিয়াও তেনে।
- 9 মতলীয়াৰ হাতত বিস্বা কাঁইট যেনে,
অজ্ঞানীৰ মুখত নীতিবাক্যও তেনে।
- 10 ধনুৰ্দ্ধৰে যিদৰে সকলোকে আঘাত কৰে,

কোনো এজনে অজ্ঞানী, বা বাটৰুৱাক মজুৰি কৰোৱাও তেনে।

11 অজ্ঞানীয়ে পুনৰায় অজ্ঞানতাৰ কাম কৰে,

যিদৰে কুকুৰে নিজৰ বমি পুনৰায় খায়।

12 নিজকে নিজে জ্ঞানী বুলি ভবা মানুহ তুমি দেখিছা নে?

তেওঁতকৈ অজ্ঞানীৰ বাবে বহুতো আশা আছে।

13 এলেহুৱা ব্যক্তিয়ে কয়, “বাটত এটা সিংহ আছে!

মুকলি ঠাইৰ মাজত এটা সিংহ আছে।”

14 দুৱাৰ যেনেকৈ কবজাত ঘূৰে,

এলেহুৱা ব্যক্তিও তেনেকৈ নিজৰ শুৱাপাটিত বাগৰে।

15 এলেহুৱা এজনে পাত্ৰত থকা আহাৰত হাত সুমুৱাই দি,

পুনৰায় মুখলৈ আহাৰ নিবলৈ তেওঁৰ শক্তি নাথাকে।

16 বুদ্ধিমান সাতজন ব্যক্তিতকৈ

এলেহুৱা লোকে নিজৰ দৃষ্টিত নিজকে জ্ঞানী বুলি ভাবে।

17 বাটৰুৱাই যেনেকৈ আনৰ বিবাদত ক্ৰোধীত হয়

তেওঁ কুকুৰৰ কাণত ধৰা লোকৰ দৰে।

18 পগলাৰ দৰে যিজনে জ্বলী থকা কাড় মাৰে,

19 নিজৰ চুবুৰীয়াক প্ৰতাৰণা কৰা জনো তেনে,

আৰু কয়, “মই জানো ধেমালি কৰা নাই?”

20 যেনেকৈ খৰিৰ অভাৱত জুই নুমায় যায়,

তেনেকৈ পৰচৰ্চাকাৰী নহ'লে কন্দলো নহয়।

21 জ্বালি থকা আঙঠাৰ বাবে কাঠকয়লা আৰু জুইৰ বাবে খৰি যেনে,

বিবাদত ইন্ধন যোগাবলৈ দ্বন্দুৱা লোক তেনে।

22 পৰচৰ্চাকাৰীৰ কথা সুস্বাদু আহাৰৰ দৰে;

সেয়ে শৰীৰৰ ভিতৰলৈকে সোমাই যায়।

23 জ্বলন্ত ওঁঠ আৰু দুষ্টৰ হৃদয়,

মাটিৰ পাত্ৰত সানি দিয়া জিলিকনিৰ দৰে।

24 তেওঁৰ ওঁঠেৰে প্ৰকাশ কৰা কথা ঘিণ কৰা জনে,

নিজৰ ভিতৰত তেওঁ প্ৰতাৰণা স্থাপন কৰে;

25 তেওঁ ভাল অমায়িভাবে কথা ক'ব, কিন্তু তেওঁক বিশ্বাস নকৰিবা,

কাৰণ তেওঁৰ হৃদয়ত ঘিণলগীয়া বস্তু সাতটা থাকে;

26 যদিও তেওঁৰ ঘূণা কপটেৰে ঢকা,

আৰু তেওঁৰ দুষ্টতা সমাজত প্ৰকাশিত হ'ব।

27যি কোনোৱে খাল খানে, তেঁৱেই সেই খালত পৰিব;

আৰু যি কোনোৱে শিল ঠেলি পঠায়, তেওঁলৈ সেই শিল ঘূৰি আহিব।

28মিছলীয়া জিভাই দমন কৰা লোকক ঘিণ কৰে,

আৰু আত্মতৃপ্তিকৰ মুখে নিজলৈ বিনাশ আনে।

Chapter 27

1অহা কালিৰ বিষয়ে অহঙ্কাৰ নকৰিবা;

কাৰণ দিনটোত কি হ'ব, সেই বিষয়ে তুমি নাজানা।

2আনলোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ মুখেৰে নকৰক;

অচিনাকি লোকে কৰক, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ ওঁঠে নকৰক।

3গধুৰ শিল, আৰু বালিৰ ওজনৰ গুৰুত্ব বিবেচনা কৰা;

কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ উত্তেজনা এই দুয়োটাটোকৈ গধুৰ।

4ক্ৰোধ নিষ্ঠুৰ, আৰু খং বানপানীৰ দৰে;

কিন্তু ঈৰ্ষাৰ আগত কোনে থিয় হ'ব পাৰে?

5লুকুৱাই ৰখা প্ৰেমতকৈ,

প্ৰকাশিত অনুযোগ ভাল।

6বন্ধুৰ দ্বাৰা বিশ্বাসঘাত হয়;

কিন্তু এজন শত্ৰুৱে বহুতো চুমা খাব পাৰে।

7তৃপ্ত হোৱা জনে মৌ চাককো ঘিণ কৰে;

কিন্তু ক্ষুধাতুৰ লোকৰ বাবে সকলো তিতা বস্তুও মিঠা।

8নিজৰ বাহৰ পৰা ভ্ৰমি ফুৰা চৰাই যেনে,

নিজৰ থকা ঠাইৰ পৰা পথভ্ৰষ্ট হোৱা মানুহ তেনে।

9সুগন্ধ দ্ৰব্য আৰু ধূপ যেনেকৈ হৃদয় আনন্দিত কৰে,

কিন্তু বন্ধুৰ পৰামৰ্শতকৈ তেওঁৰ আন্তৰিকতা শ্ৰেষ্ঠ।

10তোমাৰ বন্ধু আৰু তোমাৰ বন্ধুৰ পিতৃক পৰিত্যাগ নকৰিবা,

আৰু তোমাৰ বিপদৰ দিনত ভায়েকৰ ঘৰলৈ নাযাবা।

দূৰত থকা ভায়েকতকৈ ওচৰত থকা চুবুৰীয়াই ভাল।

11হে মোৰ পুত্ৰ, জ্ঞানৱান হোৱা, আৰু মোৰ হৃদয়ক আনন্দিত কৰা।

তাৰ পাছত মই বিদ্ৰূপ কৰা সকলক উত্তৰ দিম।

12দূৰদৰ্শী লোকে বিপদ দেখি নিজকে লুকুৱায়;

কিন্তু অশিক্ষিত লোকে আগুৱাই যায় আৰু ইয়াৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ কৰিব লগীয়া হয়।

13 যি জনে অচিনাকি লোকৰ জামিন হয়, তেওঁৰ বস্ত্ৰ লোৱা;

আৰু অচিনাকি লোকৰ বাবে নিৰাপত্তা স্বৰূপে ধন লোৱা।

14 যি কোনোৱে ৰাতিপুৱাতে উচ্চস্বৰে নিজৰ চুবুৰীয়াক আশীৰ্বাদ কৰে,

সেই আশীৰ্বাদ শাও ৰূপেহে গণ্য হয়।

15 এজনী দ্বন্দুৰী ভাৰ্যা

বৰষুণৰ দিনত অনবৰতে টোপ টোপকৈ পানী পৰাৰ দৰে হয়।

16 তেওঁক দমন কৰা মানে বতাহক দমন কৰা,

আৰু তোমাৰ সোঁ হাতত তেল ধৰাৰ দৰে হয়।

17 যেনেকৈ লোহাই লোহাক চোকা কৰে,

তেনেকৈ এজন মানুহে নিজৰ বন্ধুৰ মুখ উজ্জ্বল কৰে।

18 যি জনে ডিমৰু গছক যত্ন কৰে, তেওঁ তাৰ ফল খাবলৈ পাব;

আৰু যি জনে নিজৰ মালিকক সুৰক্ষা দিয়ে, তেওঁ সন্মান পাব।

19 পানীত যেনেকৈ মানুহৰ মুখৰ প্ৰতিবিম্ব দেখা যায়,

তেনেকৈ মানুহৰ হৃদয়ে মানুহৰ প্ৰতিবিম্ব দেখুৱাই।

20 চিয়োল আৰু আবদ্দান যেনেকৈ কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়,

তেনেকৈ মানুহৰ চকুও কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়।

21 ৰূপৰ বাবে ৰূপ গলোৱা পাত্ৰ, আৰু সোণৰ বাবে অগ্নিশাল;

আৰু এজন মানুহক প্ৰশংসাৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰা হয়।

22 যদিও তুমি অজ্ঞানীক ঘেঁহু ধানৰ সৈতে খুন্দা,

তথাপিও তেওঁৰ অজ্ঞানতা দূৰ নহ'ব।

23 তোমাৰ পশু জাকৰ অৱস্থাৰ বুজলৈ তুমি নিশ্চিত হোৱা,

আৰু তোমাৰ পশুৰ জাকৰ বিষয়ে চিন্তাকৰা,

24 কিয়নো ধন-সম্পত্তি চিৰস্থায়ী নহয়।

আৰু কিৰীটিও জানো পুৰুষানুক্ৰমে থাকে?

25 ঘাঁহ শুকাই গৈ পুনৰ নতুন ঘাঁহ গজে,

আৰু পৰ্বৰত পশুৰ বাবে আহাৰ থাকে।

26 ভেড়াবোৰে তোমাৰ বস্ত্ৰৰ যোগান ধৰিব,

আৰু ছাগলীবোৰে তোমাৰ পথাৰৰ মূল্যৰ যোগান ধৰিব।

27 তোমাৰ আৰু তোমাৰ পৰিয়ালৰ আহাৰৰ বাবে

আৰু তোমাৰ দাসীসকলৰ প্ৰতিপালনৰ বাবে ছাগলীবোৰে গাখীৰ দিব।

Chapter 28

- 1 কোনো লোকে খেদি নগলেও দুষ্টলোক দৌৰি পলায়;
কিন্তু ন্যায় কাৰ্য কৰা সকল যুৱা সিংহৰ দৰে সাহসী হয়।
- 2 দেশৰ আইন উলঙ্ঘনৰ বাবে দেশত অনেক শাসনকৰ্তা হয়;
কিন্তু জ্ঞানী আৰু বিবেচনা কৰা লোকৰ দ্বাৰাই শাসন চিৰস্থায়ী হয়।
- 3 যিজন দৰিদ্ৰ লোকে দৰিদ্ৰক উপদ্ৰৱ কৰে,
তেওঁ খাদ্য নষ্ট কৰা বৰষুণৰ দৰে।
- 4 যিজনে বিধান ত্যাগ কৰে, তেওঁ দুষ্টলোকক প্ৰশংসা কৰে,
কিন্তু যিজনে বিধান পালন কৰা তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰোধে যুঁজ কৰে।
- 5 দুষ্ট লোকে ন্যায়বিচাৰ নুবুজে;
কিন্তু যিজনে যিহোৱাক বিচাৰে তেওঁ সকলো বুজি পায়।
- 6 কুটিল পথত চলা ধনী মানুহতকৈ,
ন্যায়পৰায়ণতাত চলা দৰিদ্ৰ লোকেই শ্ৰেষ্ঠ।
- 7 যি জনে বিধান পালন কৰে, তেওঁ সুবিবেচনা থকা সন্তানৰ দৰে;
কিন্তু যি জনৰ ভোজনবিলাসী সঙ্গী থাকে, তেওঁ নিজৰ পিতৃক লাজ দিয়ে।
- 8 যি কোনোৱে অধিক সুত লোৱাৰ দ্বাৰাই নিজৰ ভবিষ্যতলৈ সম্পত্তি সাঁচে,
দৰিদ্ৰ লোকক দয়া কৰা লোকৰ বাবে তেওঁ সেই ধন সাঁচিব।
- 9 কোনোৱে যদি বিধানৰ কথা শুনাৰ পৰা আঁতৰি থাকে,
এনেকি তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনাও ঘৃণিত হয়।
- 10 যি কোনোৱে ন্যায়পৰায়ণ লোকক কুপথত চলিবলৈ বিভ্ৰান্ত কৰে,
তেওঁ নিজে খনা গাঁতত তেওঁ নিজে পৰিব;
কিন্তু নিৰ্দোষীলোকে ভাল উত্তৰাধিকাৰী লাভ কৰে।
- 11 ধনী লোক নিজৰ দৃষ্টিত জ্ঞানী হ'ব পাৰে;
কিন্তু বিবেচনা শক্তি থকা দৰিদ্ৰ লোকে তেওঁক বিচাৰি উলিয়াব।
- 12 ন্যায় কাৰ্য কৰা লোক যেতিয়া জয়ী হয়, তেতিয়া তাত মহাগৌৰৱ হয়,
কিন্তু যেতিয়া দুষ্ট লোকে উন্নতি কৰে, তেতিয়া লোকসকলে নিজকে লুকুৱাই থাকে।
- 13 যিজনে নিজৰ পাপ ঢাকি ৰাখে, তেওঁৰ উন্নতি নহব;
কিন্তু যিজনে নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰি সেইবোৰ ত্যাগ কৰে তেওঁ দয়া পাব।
- 14 যিজনে সদায় গভীৰ ভক্তিতে জীৱন যাপন কৰে, তেওঁ সুখি হয়;
কিন্তু যিকোনোৱে নিজৰ হৃদয় কঠিন কৰে, তেওঁ সমস্যাত পৰিব।
- 15 গৰ্জনকাৰী সিংহ আৰু আক্ৰমণকাৰী ভালুক যেনে,

দৰিদ্ৰ লোকৰ ওপৰত দুষ্ট শাসনকৰ্ত্তাও তেনে।

16বিবেচনা শক্তি নথকা শাসনকৰ্ত্তা অত্যাচাৰী হয়;

কিন্তু যিজনে অসাধুতাক ঘিণ কৰে, তেওঁ দীৰ্ঘজীৱি হয়।

17যদি কোনো মানুহ আনৰ ৰক্তপাতত দোষীসাব্যস্ত হয়,

তেওঁ মৃত্যুলৈকে পলাই ফুৰে;

আৰু কোনেও তেওঁক সহায় নকৰিব।

18যি কোনোৱে শুদ্ধ পথত চলে, তেওঁ ৰক্ষা পাব,

কিন্তু যিজনে কুটিল পথত চলে; তেওঁ হঠাৎ পতিত হব।

19যি কোনোৱে নিজৰ মাটিত কাম কৰে, তেওঁ জোৰাওকৈ আহাৰ পাব;

কিন্তু যিজন নিষ্কৰ্মা লোকৰ অনুগামী হয়, তেওঁৰ প্ৰচোৰ পৰিমাণে অভাৱ হয়।

20বিশ্বাসী লোকে বহুতো আশীৰ্ব্বাদ পাব;

কিন্তু যিজন শীঘ্ৰে ধনী হয়, তেওঁ দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব।

21পক্ষপাত কৰা ভাল নহয়;

কিন্তু এডোখৰ ৰুটিৰ বাবেও মানুহে ভুল কৰে।

22কৃপণ লোকে ধনী হ'বলৈ খৰ কৰে;

কিন্তু তেওঁ নাজানে যে, দৰিদ্ৰতা তেওঁলৈ আহি আছে।

23কথাৰে খোচামোদ কৰা লোকতকৈ,

কোনো এজনক অনুযোগ কৰা জনে পৰৱৰ্ত্তি সময়ত অধিক অনুগ্ৰহ পায়।

24যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ আৰু মাতৃৰ ধন-সম্পত্তি অপহৰণ কৰি কয়, "এয়া পাপ নহয়,"

তেওঁ বিনাশকাৰীৰ সঙ্গী হয়।

25লুভীয়া স্বভাৱৰ লোকে বিবাদ উৎপন্ন কৰে;

কিন্তু যিহোৱাত ভাৰসা কৰা লোকৰ উন্নতি হয়।

26যিজনে নিজৰ হৃদয়ত ভাৰসা কৰে, তেওঁ অজ্ঞানী হ'য়; কিন্তু যি মানুহে প্ৰজ্ঞাৰ পথত চলে, তেওঁ বিপদৰ পৰা ৰক্ষা পায়।

27যি মানুহে দৰিদ্ৰক দান কৰে, তেওঁৰ অভাৱ নহব;

কিন্তু যি কোনোৱে তেওঁলোকলৈ চকু মুদে, তেওঁ অধিক শাও পাব।

28দুষ্টলোকৰ উন্নতি হলে, মানুহে নিজকে লুকাই ৰাখে;

কিন্তু দুষ্টলোক নষ্ট হলে, ন্যায় কাৰ্য কৰা লোকৰ বৃদ্ধি হ'ব।

Chapter 29

1যি মানুহে বাৰে বাৰে অনুযোগ পায়ো নিজৰ ডিঙি ঠৰ কৰে,

সুস্থ হ'ব নোৱাৰাকৈ তেওঁ হঠাতে ভগ্ন হ'ব।

- 2সং কাৰ্য কৰা লোক যেতিয়া বৃদ্ধি পায়, তেতিয়া লোকসকল আনন্দ কৰে।
কিন্তু যেতিয়া এজন দুষ্টলোক শাসনকৰ্তা হয়, তেতিয়া লোকসকল বিৰক্তি পায়।
- 3যি কোনোৱে প্ৰজ্ঞাক ভাল পায়, তেওঁ নিজৰ পিতৃক আনন্দিত কৰে;
কিন্তু যি কোনোৱে বেশ্যাসকলৰ সৈতে সঙ্গী হয়, তেওঁ নিজৰ ধন-সম্পত্তি অপব্যয় কৰে।
- 4ৰজাই ন্যায় বিচাৰ কৰাৰ দ্বাৰাই দেশ প্ৰতিষ্ঠা কৰে;
কিন্তু যিজনে উপহাৰ দাবী কৰে, তেওঁ দেশ নষ্ট কৰে।
- 5যি মানুহে নিজৰ চুবুৰীয়াক তোষামোদ কৰে,
তেওঁ নিজৰ ভৰিলৈ জাল পাতে।
- 6দুষ্ট লোক নিজৰ পাপৰ দ্বাৰাই ফান্দত পৰে;
কিন্তু সং কাৰ্য কৰা জনে হৰ্ষিত মনেৰে গীত গায়।
- 7ন্যায় কাৰ্য কৰা লোকে দৰিদ্ৰ লোকৰ হৈ উকালতি কৰে;
কিন্তু দুষ্ট লোকে সেই জ্ঞানৰ কথা বুজি নাপায়।
- 8নিন্দক লোকে নগৰত জুই জ্বলাই;
কিন্তু যি সকল জ্ঞানী তেওঁলোক ক্ৰোধৰ পৰা আঁতৰি থাকে।
- 9যেতিয়া অজ্ঞানী লোকৰ লগত জ্ঞানী লোকৰ বিবাদ হয়,
তেওঁ ক্ৰোধিত হৈ হাঁহে, আৰু কোনো শান্তি লাভ নকৰে।
- 10নিৰ্দোষী লোকক ৰক্তপাতকাৰী সকলে ঘিণ কৰে;
কিন্তু সৰল লোকসকলৰ প্ৰাণ বিচাৰি ফুৰে।
- 11অজ্ঞানী লোকে নিজৰ মনৰ সকলো ভাব প্ৰকাশ কৰে;
কিন্তু জ্ঞানী লোকে নিজৰ মনৰ ভাব দমন কৰি শান্ত হৈ থাকে।
- 12যি শাসনকৰ্তাই মিছা কথালৈ মনোযোগ দিয়ে,
তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী দুষ্ট প্ৰকৃতিৰ হয়।
- 13দৰিদ্ৰ আৰু অত্যাচাৰী লোক দুয়ো একেলগ হয়;
আৰু যিহোৱাই দুয়ো জনৰ চকুত পোহৰ দিয়ে।
- 14যদি ৰজাই সত্যতাৰে দৰিদ্ৰ লোকৰ বিচাৰ কৰে,
তেওঁৰ সিংহাসন চিৰকালৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব।
- 15চেকনী আৰু দোষাৰোপে প্ৰজ্ঞা দিয়ে;
কিন্তু শাসন নকৰা সন্তানে নিজৰ মাতৃক লাজ দিয়ে।
- 16যেতিয়া দুষ্টলোক বৃদ্ধি হয়, তেতিয়া অপৰাধো বৃদ্ধি হয়;
কিন্তু যি সকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পতন দেখা পাই।
- 17তোমাৰ সন্তানক অনুশাসন কৰা; তাতে তেওঁ তোমাক শান্তি দিব,

আৰু তোমাৰ প্ৰাণক আনন্দিত কৰিব।

18যি ঠাইত ভবিষ্য দৰ্শনৰ অভাৱ থাকে তাত লোকসকল অবাধ্য হয়;

কিন্তু যিজনে বিধান পালন কৰে, তেওঁ সুখী হয়।

19কথাৰ দ্বাৰাই দাসক শুধৰাব নোৱাৰি;

যদিও তেওঁ বুজি পায় তথাপিও তেওঁ প্ৰতিক্ৰিয়া নকৰে।

20দ্রুতগতিত কথা কোৱা লোকক চোৱা;

তেওঁতকৈ অজ্ঞানী লোকৰ অধিক আশা আছে।

21যি জনে নিজৰ দাসক যৌৱন কালৰে পৰা প্ৰশ্ৰয় দিয়ে,

ইয়াৰ কাৰণে সেই দাসে শেষত সমস্যাত পেলাব।

22ক্ৰোধী লোকে বিবাদ সৃষ্টি কৰে,

আৰু ক্ৰোধেৰে পৰিচালিত লোকে অধিক পাপ কৰে।

23মানুহৰ অহঙ্কাৰে তেওঁক নত কৰে;

কিন্তু যিজনৰ নম্ৰ গুণ থাকে, তেওঁক সন্মান দিয়া হ'ব।

24যি কোনোৱে চোৰৰ সৈতে অংশীদাৰ হয়, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণক ঘিণ কৰে;

শাও দিয়া শুনিও তেওঁ একো নকয়।

25মানুহৰ ভয়েই তেওঁলৈ বিপদ আনে;

কিন্তু যিজনে যিহোৱাত ভাৰসা কৰে, তেওঁ নিৰাপদে থাকিব।

26অনেক লোকে শাসনকৰ্তাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰে;

কিন্তু তেওঁৰ বাবে যিহোৱাৰ পৰাহে ন্যায় আছে।

27অন্যায়কাৰী মানুহ ন্যায় কৰা লোকসকলৰ বাবে ঘৃণনীয়;

কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ পথ দুই লোকৰ বাবে ঘৃণনীয়।

Chapter 30

1যাকিৰ পুত্ৰ আগুৰে ঈশ্বৰীয় বচন কোৱা:

এই মানুহে ঈথীয়েল আৰু উকালত ঘোষণা কৰে:

2যি কোনো মনুষ্যতকৈ নিশ্চয় মই বহুত বেছি জন্তুৰ দৰে,

আৰু মনুষ্যজাতিৰ বুজা শক্তি মোৰ নাই,

3আৰু মই প্ৰজ্ঞা শিকা নাই,

নাইবা পবিত্ৰ জনাৰ বিষয়েও জ্ঞান পোৱা নাই।

4কোন স্বৰ্গলৈ উঠি গৈছিল, আৰু নামি আহিছিল?

কোন নিজৰ হাতৰ মুঠিত বতাহ ধৰিছিল?

কোন জল সমূহক বান্ধি লুকুৱাই ৰাখিছিল?

কোনে পৃথিবীৰ সকলো সীমা স্থাপন কৰিছিল?

তেওঁৰ নাম কি? আৰু তেওঁৰ পুত্ৰৰ নাম কি? নিশ্চয় তুমি জানা!

⁵ঈশ্বৰৰ প্ৰতিটো বাক্য প্ৰমাণিত,

তেওঁ তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা সকলৰ ঢাল হয়।

⁶তেওঁৰ বাক্যৰ লগত একো যোগ নিদিবা;

নহ'লে তেওঁ তোমাক তিৰস্কাৰ কৰিব, আৰু তুমি মিছলীয়া বুলি প্ৰমাণিত হবা।

⁷মই তোমাৰ আগত দুটা বস্তু খোজিছোঁ;

মোৰ মৃত্যু হোৱাৰ আগতে সেই বস্তু দুটা মোক দিবলৈ অমান্তি নহ'বা।

⁸অহঙ্কাৰ আৰু মিছা কথা মোৰ পৰা দূৰ কৰা;

মোক নহয় দৰিদ্ৰ, নাইবা ধনৱান নকৰিবা;

কেৱল মোৰ প্ৰয়োজনীয় আহাৰ মোক দিয়া।

⁹কাৰণ মোৰ যদি অতিৰিক্ত থাকে, তেনেহ'লে মই তোমাক অস্বীকাৰ কৰিম আৰু ক'ম, “যিহোৱা নো কোন?”

বা মই যদি দৰিদ্ৰ হওঁ আৰু চুৰ কৰোঁ,

তেনেহ'লে মোৰ ঈশ্বৰৰ নাম মই অপবিত্ৰ কৰিম।

¹⁰দাসক তেওঁৰ মালিকৰ আগত নিন্দা নকৰিবা;

কৰিলে তেওঁ তোমাক শাও দিব, আৰু তুমি দোষী বুলি গণিত হব।

¹¹এটা বংশ আছে, যি নিজৰ পিতৃক শাও দিয়ে,

আৰু নিজৰ মাতৃক মহিমাষিত নকৰে।

¹²সেই বংশই নিজে নিজৰ দৃষ্টিত শুদ্ধ;

কিন্তু তেওঁলোক নিজৰ কলুষিতা পৰিত্যাগ নকৰে।

¹³সেই বংশ নিজৰ দৃষ্টিতে নিজে বহুত অহঙ্কাৰী!

আৰু তেওঁলোকৰ চকুৰ পিৰিঠি ওপৰলৈ কৰি ৰাখে!

¹⁴তেওঁলোক এনে বংশ; যিসকলৰ দাঁত তৰোৱাল আৰু গালৰ হাড় ছুৰিৰ দৰে,

সেয়ে তেওঁলোক দেশৰ পৰা দৰিদ্ৰ সকলক আৰু মানুহৰ মাজৰ পৰা অভাৱী সকলক গ্ৰাস কৰিব পাৰে।

¹⁵জোকৰ দুজনী জীয়েক আছে; “দিয়া দিয়া” বুলি তেওঁলোকে কান্দে।

তিনিটা বিষয় আছে, যি কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়,

চতুৰ্থ বিষয় কেতিয়াও নকয় “যথেষ্ট হ'ল”

¹⁶চিয়োল, বাঁজীৰ গৰ্ভ,

পানীৰ বাবে তৃষ্ণাতুৰ হোৱা মাটি,

আৰু জুইয়ে কেতিয়াও নকয়, “যথেষ্ট হ'ল।”

17যি চকুৱে নিজৰ পিতৃক উপহাস কৰে,
আৰু মাতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ ঘিণ কৰে,
তেওঁৰ চকু উপত্যকাৰ কাউৰীবোৰৰ দ্বাৰাই কাঢ়ি উলিওৱা হ'ব,
আৰু শপ্তনে তেওঁক খাব।

18ইয়াত তিনিটা বিষয় আছে, যি মোৰ বাবে অতি অদ্ভুত,
চতুৰ্থ বিষয় মই বুজি নাপাওঁ:

19ঈগলে আকাশত উৰে;
সাপে শিলত বগায়;
জাহাজে সমুদ্ৰৰ মাজত গতি কৰে,
আৰু পুৰুষে মহিলাৰ সৈতে জীৱনধাৰণ কৰে।

20এইদৰে ব্যভিচৰিণীৰ পথ;
তেওঁ খাই আৰু মুখ মঁচে
আৰু কয়, "মই কোনো ভুল কৰা নাই।"

21তিনিটা বিষয়ত পৃথিবী কঁপে,
আৰু চতুৰ্থ বিষয় সহিব নোৱাৰি:

22যেতিয়া এজন দাস ৰজা হয়;
আৰু এজন মুৰ্খই আহাৰ খাই তৃপ্ত হয়;

23ঘৃণিত মহিলাই যেতিয়া বিবাহ হয়;
আৰু এগৰাকী দাসীয়ে যেতিয়া নিজৰ গৃহিনীৰ স্থান লয়।

24পৃথিবীত চাৰিটা ক্ষুদ্ৰ বস্তু আছে;
তথাপিও সেইবোৰ বহুত জ্ঞানী।

25পৰুৱা শক্তিশালী প্ৰাণী নহয়,
তথাপি সিহঁতে গ্ৰীষ্ম কালত সিবিলাকৰ আহাৰ যুগুত কৰে;

26চাফন পশু শক্তিমান জীৱ নহয়,
তথাপি সিহঁতে শিলৰ মাজত নিজৰ ঘৰ সাজে;

27ফৰিংবোৰৰ ৰজা নাথাকে,
তথাপি সিহঁত সকলোৱে শ্ৰেণী অনুসাৰে অতিক্ৰম কৰে;

28জৈষ্ঠীক তুমি তোমাৰ দুয়োখন হাতেৰে ধৰি ৰাখিব পাৰা;
তথাপি সিহঁত ৰজাৰ অট্টালিকাত বাস কৰে।

29নিজৰ দীঘল খোজৰ বাবে গৌৰৱ কৰা তিনিটা জীৱ আছে,
চতুৰ্থবোৰ নিজৰ খোজ কঢ়াৰ ধৰণৰত গৌৰৱ কৰে।

30 জন্মৰ মাজত শক্তিশালী সিংহ,

আৰু ই কোনো বস্তুৰ পৰা আঁতৰি নাহে;

31 বুকু ফিল্দাই খোজ কঢ়া মতা কুকুৰা, মতা ছাগলী,

আৰু এজন ৰজা যিজনৰ সৈন্যসকল তেওঁৰ কাষত থাকে।

32 তুমি যদি অজ্ঞানী হোৱা, তেনেহ'লে তুমি নিজকে প্ৰশংসা কৰা,

বা যদি তুমি কু-কল্পনা কৰা,

তেনেহ'লে তোমাৰ মুখত তোমাৰ হাত দিয়া।

33 যিদৰে গাখীৰ মন্থন কৰিলে মাখন হয়,

আৰু নাক মোহাৰিলে তেজ ওলায়,

সেইদৰে ক্ৰোধে বিবাদ সৃষ্টি কৰে।

Chapter 31

ৰজা লমুৱেলৰ নীতি বাক্য।

1 ৰজা লমুৱেলৰ বাক্য; তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁক ঈশ্বৰীয় বচন শিক্ষা দিয়া।

2 মোৰ পুত্ৰ কি? আৰু মোৰ গৰ্ভৰ পৰা জন্মা পুত্ৰ কি?

আৰু মোৰ সঙ্কল্পৰ পুত্ৰ কি?

3 তোমাৰ শক্তি মহিলাক নিদিবা,

আৰু ৰজাক ধ্বংস কৰা সকলৰ পথত নচলিবা।

4 হে লমুৱেল, এইটো ৰজাসকলৰ বাবে নহয়, ৰজাসকলৰ বাবে সুৰা পান কৰা উপযুক্ত নহয়;

অথবা “সুৰা ক’ত আছে?” বুলি শাসনকৰ্ত্তাই সোধা অনুচিত;

5 তেওঁলোকে পান কৰিব আৰু বিধানত কি আছে তাক পাহৰিব,

আৰু সকলো দুৰ্দশাগ্ৰস্ত লোকৰ অধিকাৰক বিপথগামী কৰিব।

6 বিনাশলৈ যোৱা জনক সুৰা দিয়া,

আৰু বেদনাদায়ক যন্ত্ৰণাত ভোগি থকা সকলক দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰোৱা।

7 তেওঁ পান কৰিব আৰু নিজৰ দৰিদ্ৰতাক পাহৰিব,

আৰু তেওঁৰ সমস্যাৰ কথা মনত নাথাকিব।

8 কথা ক’ব নোৱাৰা সকলৰ বাবে কথা কোৱা,

বিনাশ হোৱা সকলৰ কাৰণ সমূহৰ বাবে

9 কথা কোৱা আৰু ন্যায়ৰ জোখেৰে বিচাৰ কৰা।

দৰিদ্ৰ আৰু অভাবি লোকৰ বিষয়ে বিচাৰ কৰা।

গুণৱতী স্ত্ৰীৰ বৰ্ণনা।

- 10প্ৰতিভাসম্পন্ন ভাৰ্যা কোনে বিচাৰি পায়?
মূল্যবান ৰত্নতকৈ তেওঁৰ মূল্য অতি অধিক
- 11তেওঁৰ স্বামীৰ হৃদয়ে তেওঁত বিশ্বাস কৰে,
আৰু তেওঁৰ স্বামীৰ কেতিয়াও অভাৱ নহয়।
- 12তেওঁ স্বামীৰ বাবে ভাল কাৰ্য কৰে, বেয়া কাৰ্য নকৰে।
- 13তেওঁ উল আৰু শণ সূতা বাচি লয়,
আৰু আনন্দেৰে নিজৰ হাতেৰে সেই সূতা দি কাম কৰে।
- 14তেওঁ বণিক জাহাজৰ দৰে,
তেওঁ বহুত দুৰৰ পৰা নিজৰ খোৱা বস্তু আনে,
- 15তেওঁ ৰাতিপুৱা নহওঁতেই সাৰ পায়,
আৰু ঘৰৰ সকলোকে খাবলৈ আহাৰ দিয়ে,
আৰু তেওঁ নিজৰ দাসীসকলক কাম ভগাই দিয়ে।
- 16তেওঁ খেতি পথাৰৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰে, আৰু মাটি কিনি লয়;
তেওঁ নিজৰ হাতৰ শ্ৰমৰ ফলেৰে দ্ৰাক্ষাবাৰী পাতে।
- 17তেওঁ নিজৰ শক্তিকে পোচাক পৰিধান কৰে,
আৰু নিজৰ বাহু বলৱান কৰে।
- 18তেওঁৰ বাবে লাভ জনক যি তেনে বিষয় তেওঁ চিন্তা কৰে,
আৰু গোটেই ৰাতি তেওঁৰ চাকি নুন্মায়। 19তেওঁ টাকুৰি ঘূৰাবলৈ নিজৰ হাত মেলে,
আৰু তেওঁ সূতা ঘূৰাই হাত দাঙি ৰাখে।
- 20তেওঁ দৰিদ্ৰ লোকলৈ নিজৰ হাত মুকলি কৰে,
অভাবি লোকলৈ তেওঁ নিজৰ হাত মেলে।
- 21তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ লোকৰ বাবে হিম পৰালৈ ভয় নকৰে;
তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো লোকে ৰঙা বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধে।
- 22তেওঁ নিজৰ বিছনাৰ বাবে বিছনা চাদৰ প্ৰস্তুত কৰে;
তেওঁ মিহি শণ সূতাৰ বেঙুনীয়া ৰঙৰ পোচাক পিন্ধে।
- 23যেতিয়া তেওঁ দেশত বৃদ্ধসকলৰ লগত বহে,
তেতিয়া তেওঁৰ স্বামী সকলোৰে পৰিচিত হয়;
- 24তেওঁ শণ সূতাৰ বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰে, আৰু বিক্ৰী কৰে,
আৰু তেওঁ ব্যৱসায়ী সকলক পাণ্ডুৰিৰ কাপোৰ যোগান ধৰে।

- 25 তেওঁ বল আৰু সন্মানেৰে পোচাক পিন্ধে;
তেওঁ আহিব লগা দিনৰ বাবে নিশ্চিত হৈ হাঁহে।
- 26 তেওঁ নিজৰ মুখ প্ৰজ্ঞাৰ কথা কবলৈ মেলে;
আৰু তেওঁৰ জিভাত দয়াৰ শিক্ষা থাকে।
- 27 তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ লোকসকলৰ চালচলনলৈ দৃষ্টি ৰাখে,
আৰু তেওঁ এলেছৱাৰ আহাৰ নাখায়।
- 28 তেওঁৰ সন্তান সকলে সাৰ পায়, আৰু যি বস্তু সিহঁতক সুখী কৰিব, সেইবোৰ সিহঁতক তেওঁ দিয়ে।
তেওঁৰ স্বামীয়ে তেওঁক প্ৰশংসা কৰি কয়,
- 29 “অনেক জীয়েকে ভাল কাৰ্য কৰে,
কিন্তু তুমি তেওঁলোক সকলোকে অতিক্ৰম কৰিলা”
- 30 সৌন্দৰ্য বিভ্ৰান্তিকৰ, লাৰণ্য মূল্যহীন,
কিন্তু যিহোৱালৈ ভয় ৰখা মহিলা প্ৰশংসনীয় হ’ব।
- 31 তেওঁৰ হাতৰ শ্ৰমৰ অনুসাৰে তেওঁক ফল দিয়া,
আৰু দুৰাৰত তেওঁৰ কামবোৰক প্ৰশংসা কৰা।

অবদানকাৰী

Assamese Unlocked Literal Bible অবদানকাৰী

Ajit Kumar Singha
Antoney Raj
Basanta Kumar Sarma
Cdr. Thomas Mathew
Dr. Bobby Chellappan
Hinal Prakash
Jobby Prasannan
Jumi Devi
Kanika Dhar
Kavita Bora
Merlyn Easa
Numali Tara
Rev. Tarun Singha
Rinu John
Sangeet Momin
Shojo John
Door43 World Missions Community

Tischendorf Greek New Testament 8th edition অবদানকাৰী

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community